

MIC. # L191A

BIBLE. GENESIS. HEBREW.

GENESIS WITH TARGUM.

SPAIN? [15TH OR 16TH CENT.]

SEPHARDIC SCRIPT

הוצתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Binding
provided by the generosity of
Louis M. Rabinowitz

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA



E. H. Adler Ms. Collection
Presented in memory of
SOL M. STROOCK
by his son, Alan M. Stroock

L 171a

cat. Rev. 1965

1765

7 leaves of this

manuscript (on 429-
46.) are in the Mentzel
Lehman Collection.

See also for info
in the
.38-37 not in -37 no

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

כי יין למסעם יצא להם וישתכרו וישכרו וישכרו
מין סוכן סוכן ויהי עליהם שלום ושלום ושלום ושלום
מין זה חומר זה זכר זה חמה ונעדרה כל ורשעו נעדרה לפי שלם פתחה פתחה חמה חמה
חייך שיה קטעו של פירש גנוה חבל הכערה שפחה בינו פרסמה התנה פתחה ופן ומה שלבית

וכחבשה ארון
ואמר אלנערה
ולד אל העשו
אילרכב כי אם
אבדתי לך ותלך
התבא אל איש
האלהים אלהך
בתמלוי יי
בראות איש
האלהים אתה
מנגד ויאמר
נחוינערו הנה
השונמת הלו
יעהרוין נ
לקראתה ואמר
לה שלום לך
השלום לאישך
השלום לילד
ותאמר שלום
ותבא אל איש
האלהים אלהך
ותרזק בר גליוניש
גדו להזפה ויאמר
איש האלהים
הרפה לה כונש

ואמרת רבתי לו עירתי
אכנא סיבא בר לית
בארעא למיעל עלני
בארעא כל ארעא איתא
נשקייית אבונא חמרא
ונשכוב עימיה ונקיים
מאבונא בנין ואשקיא
ית אבוהן חמרא בליליא
הוא ועלת רבתי ושכיבת
עם אבוה ולא יד
במשכבה ובקומה וזהו
בזמא דבתיריה ואמרת
רבתי לו עירתי הא
שכיבית רמשיעם אבא
נשקיעה חמרא אף
בליליא ועולי שכוב
עימיה ונקיים מאבונא
בנין ואשקיא אף
בליליא ההוא ית אבוהן

ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו
זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו בדרך
כל הארץ לכה נשקה את אבינו יין
ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע
ותשקין את אביהן יין בלילה הוא
ותבא הבכירה ותשכב את אביר
ולא ידע בשכבה ובקומה וייר
ממחרת ותאמר הבכירה הצעירה
הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין
גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה
מאבינו זרע ותשקן בפליליא
ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה
ותשכב עמו ולא ידע בשכבה
ובקמה ותהרין שתי בנות לוט
מאביהן ותלד הבכירה בן ותקרא
שמו נואב הוא אבי נואב עד היום
והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא
שמו בני עמי הוא אבי בני עמון עד
היום

הכרא וקמת ועירתי ושכיבת עימיה ולא ידע במשכבה ובקומה
ועדי את הרתון בנת לוט מאבוהן וילידת רבתי בר וקרת שמה נואב
הוא אבוהן נואב אי עד יומא דין וועירתי אף היא ילדת בר
וקרת שמה בר עמיה הוא אבוהן דבני עמון עד יומא דין

נקוד ומה הרק כולו נכר שנקומה ידע ומעט לא נשמד ללכמלכיה יין
ויהיין חלב שחין חמה מדעדר מכירה ידע ומה או שלטו בעצמן והשחן שחון
לחן ודענו כמנהג שניה כוח זושלח היתה זשעה פשה שמכירה הוא חלב עברי קדחת פשוט
שנה וקט שר שמי משה שמי שחון לירגד גם כלל וכמו שלם הקדוה יין חלב
יחם נקם חלב עשן הקדוה

ויקרא יי ויבא ידע ויבא ידע ויבא ידע ויבא ידע
ולא ידע ויבא ידע ויבא ידע ויבא ידע ויבא ידע
ויבא ידע ויבא ידע ויבא ידע ויבא ידע ויבא ידע

דעתם חפזים כעצמותיהם חזקה אצלה שכן לא יעלה אצלך אשה זרה
שלא יסע עמה עבדו ויחמד חזקה אצלה שכן לא יעלה אצלך אשה זרה
לדחה לברכה שכן אצלה עבדו ויחמד חזקה אצלה שכן לא יעלה אצלך
אשה זרה לברכה שכן אצלה עבדו ויחמד חזקה אצלה שכן לא יעלה אצלך



ויסע מי שם אברהם ארצה תנוכ וישב
בין קדשוכין שוד ויגר בגרר ויאמר
אברהם אל שרה אשתו אחתי ותא
וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את
שרה ויבא אל האלהים אל אבימלך
בתלום הלילה ויאמר לו הן מת
על האשה אשר לקחת והוא בעלת
בעל ויאבימלך לא קרב אליה
ויאמר אדני הגוי גם יצדיק תהרני
הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא
גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבני
ובנתי בני עשיתי זאת ואמר אליו
האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי
בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם
אנכי אותך מחטו לי עלכן לא
נתתיך לנגע אליה

ונאל מתבין אברהם
לארע ויהי איתב
בין דקס ובין הרמ
ואמת בגרר ויאמר
אברהם על שרה
אתתיה דאחת היא
וישלח אבימלך מלכ
דגרר ודבר יתשרחו
ואתא מיסד מן קדם
י: לוח אבימלך בחלום
הליליא ואמר ליה הא
איתי מאית על עמך
איתא דדברת
והיא איתת גבר
ואבימלך לא קריב
ליתה ואמר ה' העמך
וכי תקטול הלא הוא
אמר לי דאחת היא ו



מרה לה ויהיה
מפני ולא חזק
ואמר השופט
מאת אדני הל
אמרתי לך
אנכי ויאמר לך
הגד סתור וקם
מישפחה מידך
כי ימצא אדם
הברכה ושיק
איש לא תעש
ושנת מי שיש
עמך ויש
אשה וידי
וידי ויש
אשה וידי

אחי הוא בקשיטות לפי וכוונות ידי עבדית דא ואמר ליה כי בחלום עמך רמי
בקשיטות לבך עבדת דא ומנעית אף אנא יתך מלמחטי קדמי כי לא שבק
למקרב לותה ויהי עמך חזק ויבן חומות חנם כי עבדת לך
על לח דבר כשם אשתה חומר להדגש וכן נאון המקרה הני אף הוא צדיק
חמדים ונמלס לבסם שאר וחסירו טחיה הוא כהם לבני שלח
החטק שלח בערס כה ירעה טברה לבבך חמד הוא שלח דמיה
חן נתן לח עבדך שלח ממך הוא שלח בערס כה שלח חסרה חורף
ע כה וכן לח עבדו חלום להרע עמך וכן לח עמך חסרה לבח לח עבדך סר חסם מלעגד מחוסר
סוס והיה רץ עבדך ומה היקו חמושלך עבדך ומשך הפוק ומה היקו חמדה סוס ליהיב מעט לחוסר

אברהם אבינו
עבדך ויחמד חזקה אצלה
אברהם אבינו עבדך ויחמד חזקה אצלה
אברהם אבינו עבדך ויחמד חזקה אצלה
אברהם אבינו עבדך ויחמד חזקה אצלה

השכחתי החיים ונאיתי סעור סתמה כענין ולי קסם
 עליו הודגל לבן על הדבור בחלוני ענין שצדק בלבקטם אשר עונותים וקטנים וחזנים וחזנים יק
 יאמר להם חסבתי סכך לעי עלי עסקי חטלה ושתיה שולץ חורני על עסקי חסרן שולץ חורני חסרן היק
 החוקך היק חחור כחתי היק וכי חכמותה לבנות עתין חכו לעי וכי לחמד חר גדווי קשיכסן וחור

היכי
 ישיב
 ויקרא

ועתה השב אשת האיש כינביה
 הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך
 משיב דע כימות תמות אתה וכי
 אשר לך וישכבם אבימלך בבקר
 ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל
 הדברים האלה באזניהם וייראו
 האנשים מאד ויקרא אבימלך
 לאברהם ויאמר למה עשית לנו
 ומה הטאתי לך כי הבאת עליו על
 ממלכתי הטאה גדלה מעשים
 אשר לא עשו עשית עמדי ויאמר
 אבימלך אל אברהם מה ראית כי
 עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם

הלא כתיבתי לך כי עשית עמדי ויאמר
 אבימלך אל אברהם מה ראית כי
 עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם
 הלא כתיבתי לך כי עשית עמדי ויאמר
 אבימלך אל אברהם מה ראית כי
 עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם
 הלא כתיבתי לך כי עשית עמדי ויאמר
 אבימלך אל אברהם מה ראית כי
 עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם
 הלא כתיבתי לך כי עשית עמדי ויאמר
 אבימלך אל אברהם מה ראית כי
 עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם

ובען אתיב איתתגבר
 ארינביא הוא ויצלי
 עלך ותיחי ואם ליתך
 מתיב דע ארינביא
 תמית את וכל דלך
 ואקדיס אבימלך
 בצפרא וקרא לכו
 עבדוהו ומליליה כל
 פתגביא האילין ב
 באודניהון ודרהילי
 גובריא להדא וקרא
 אבימלך לאברהם
 ואמר ליה מה עבדת
 לנא ומה הבית לך ארי
 איתתא עלי ועל
 מלכתי חובה רבא
 יעבדין דלא כשרין
 לאתעבדא עבדת
 עבי ויאמר אבימלך
 הית ארי עבדתית
 אנביהם

וי עבר לפנים
 סאתהכשענת
 עינהער ואין קול
 יין קשבו ישב
 קראתו ויגר לו
 אמר לא הקיץ הנעני
 מא אליש
 ויתה והנה הנער
 משכב על
 סנו ויבא ויסקר
 בעד שניהם
 ופלל אליהוהו
 על השכב ער
 הילד וישם פיו על
 ויעניו על עינו
 ויזעקו ויגהו
 ויהם בשר
 הילד

לאברהם מר
 פתגמא הדין ויאמר



ירגעו גאון ככס לרגיה
 חכם כיו חשרט חנהים
 חנהים גאון רכס הור
 עתו וקוטי כעליו וחי
 יחיו ורלי ורגע רעיה כשה חובר ירגע לבק חנניהו ויגוש לבק חכום חמה עיש וכין ויכ
 חמיוס רחש רעיה חכרין וכן וחרי חניה לבני חרל ילבני חרל וכן חמרו לי חשה חניהו וכן חמיוס

אברהם ויאמר אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם הלא כתיבתי לך כי עשית עמדי ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם הלא כתיבתי לך כי עשית עמדי ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה ויאמר אברהם

הקדמת המעשה ויש שיעור המעשה על פי חכמת השם יתברך
שקדמונים אנו עומדים זמיהם ולשרה חמר חמר לא נבדל בזה
בזה כמון נחמד שחמרה שניו מחיק קוחי הנה הנבנה הזה לך כבוד גמול
ענינים שלטתו מרד עליו יקלוך ולפי כיוון עשייתו שחיל השיטתך דיקנות סלהם ענין

כי אמרת רק איך את אלהים במקום
הזה והרגנו על דבר אשתי וגם אמנה
אחתי בתאבי הוא אך לא בתאמי
ותהילי לאשה ויהי כאשר התעו אתי
אלהים מביתאבי ואמר להזה הסדך
אשר תעשי עבדי אל כל המקום
אשר נבוא שמה אמרילי אחי הוא
ויקה אבימלך צאן ובקר ועבדים
ושפחתותן לאברהם וישב לו את
שרה אשתו ויאמר אבימלך
הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב
ילשרה אמר הנה נתתי אלך כסף
לאחיד הנחהו לאך כסות עיניו כל
אשר אתך ואת כל נכחתי ויתפלל
אברהם אל אלהים וירפא אלהים
את אבימלך ואת אשתו ואמה רצו
ילדו כי עשר עשר יהיה בעד כל
רהם לבית אבימלך על דבר אשר
אשת אברהם

ארי אמרית לחוד לית
דחלתא דלי באתרא
הדין ויקטלוני על
עיסק אתתני ובירם
קושטא אחת בר
אבא היא ברם לא
בתאימא ויהת ל
לאיתו והוה בדרטו
עבמיא בתר עובדי דיוון
והיקריב לדחלתתיה
מבית אבא ואמרית לה
דין טיבתיך דתעבדי עמי
לכל אתרא דנהך לתבן
אברי עלי אחיהוא

השם יתברך
אחד הנה הוא
היה ועל ידיו
ויזדה הפער על
נעמיס דמלך ודבר
את עניניו ויהת
נחזי ותאמר דין
שנפית ותאמר
ויקראה ותאמר
ואמר שאי כבוד
ותבא ותפל על
רגלי ותשחוא
ותשא את בנה וכתב

ודבר אבימלך צאן ותורין ועבדין ואמה וייר
לאברהם ואתיב ליה יתשרה איתתיה ואמר
אבימלך הא ארעי קדמך בדתכו בעמד תע
ולשרה אמר הא יהבית אלך כל עין רכבה לאס
הא הוא לוך כמות דיקר עינין חלף דשלחית דביתך

והיתה יתרו ית כל עיביך ויתכל בה דאמרה ואיתוכחתי ועל אברהם קדם ואמר
יה אבימלך יית אתתיה ואמהתיה ואתרוחו ארי מיהר אחר גאפי כל פתח חולדא לבית אבימלך
על עיסק שרה איתה אברהם

שהשגחה החזרה עבדיו שהתרכה לבזוז ממון ולפיס הם זדעי שנלכדו
השם יתברך ויקטר וענין וחרב בוים כגבוי שלם ומכרה יהיה לך פרמון פה להרסם ולהראות נצבים נטחים
השם יתברך ויכחה כגב מקום כיחוד עבדים ומעל רגס טעם חמרים ולשון המקדח כך קוח נטל טענה גע
יהי נך כבוד שלטתו על העינים שלטו כך וכל אשר חרף עלכן רגס חרפתם וחזיתך ויה פנין
יש מדישי חגדי חכל ישוב פרמון המקדח תרעה וילכו ברגס וחזרו ותחמו נקבתים והחמו מרה
סדך לחמה והח טדה שלהם בעד כל רחם בעד כל פרמון על כד כחה של ארדה

אם יש מי שירצה לראות פירוט המעשה והשם יתברך
על פי חכמת השם יתברך ויש שיעור המעשה על פי חכמת השם יתברך
על פי חכמת השם יתברך ויש שיעור המעשה על פי חכמת השם יתברך

והיה קורא ויגיד ויהי חזקה ויהי חזקה
כדי שיהיה קורא ויגיד ויהי חזקה
וכן קורא ויגיד ויהי חזקה ויהי חזקה



פקד את שרה כאשר
אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר וותהר ותלד
שרה לאברהם בן לוקנו
למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא
אברהם את שם בנט הנולד לו אשר
ילדה לו שרה יצחק וימלא אברהם
את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר
צוה אתו אלהים ואברהם בן מאת
שנה בהולד לו את יצחק בנו וותאמר
שרה צחק עשה לי אלהים כל
השמע יצחק לי



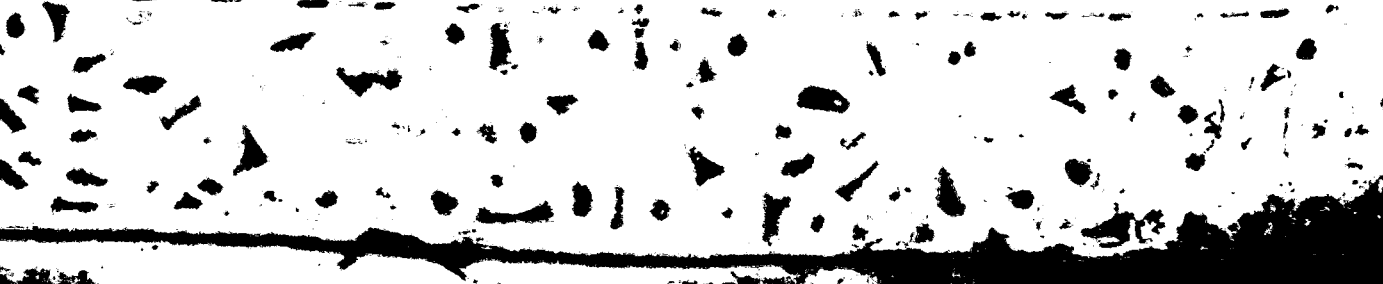
דבר יתשרו
כמא דאמר
ועבד
לשרה כמא דמליל
ויצואת ולידת שרה
לאברהם בלפניהו
לויכנא דמיל עיניה
ויקרא אברהם ית
שום בריה דאתיליד
ליה דיכיל ויהיה שרה
יצחק ויגיד אברהם ית
יצחק בריה ברת כמילא



איש אחד בין
ביתים צמים כהו
קרים ושמו אלקנה
קידם בן אליהוא
בתו בן צוה אברהם
ולו שתי נשים שם
אחת הנה ושם השני
בנה ויהי לפניה יודין
וליה און ילדים
ועלה האיש ההוא
מעירו בימי בנימינ
לשתתות ולו ביה
למה שבאות בשלה
לשם שני בני ערי
בני ופנים כהנים
ליהוה ויהי ימים
ויבח אלקנה ונתן
לפניה אשתו ויהי
בניה ובנתיה כיות

וימין כמא דפקיד ליה יתיה ואברהם כד נראה שגין כד א
בריה וואמרת שרה מדוא עבד לי ית כל דשביע יחדי
ועי יפריהנה לכך שאלחכס בעדת כהנים עמל טעם לחייכך זהו ויהי קונו
מן שרה ויעש לשרה כמא דאמר לכהנים ויהי ונתג שרה לכהנים שלח
בניה וזכר מיקום חחי כן נקנו מלמך שרו חיקוטן של עומין עי נמויח חזר
כדי כ זכר וזל חמח ל יודן הוא מנמך שונר לט חלשים שלח חמרו גדול הוא
ומכרן של כהני יודן חמח הוא למ חלשים שהן מקועי עי כל למויח חזר
חורן ית עיניה חמויח שלח וקנב שחל ל למויח חזר אך שרטל שחמח

ולחנה יתן מנה אהת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמי ובעסתה צרתה גם כע
בעבוד הרעביה כי סגר יהוה בעד רחמה וזכר יעשה שנה בשנה מדי עלתה בית יהוה בן
תבעיסנה והגבירה ולא תאכל ויאמר לה אלקנה אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי
ולמה ידע לבבך הלא אנכי טובלך מעשריה בנימינ ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי
שתה ועליה כהן ישב על הכסא על מזוזת היכל יהוה והיא מרת נפש ותתפלל על יהוה
וכנה תכנה ותדר ותאמר יהוה צבאות אסר אתה תראה בעני אמתך וזכרתני ונתת



הרבה חיים נמנעו וטעמו והלכה ועל עשרה עשרה
לואו היה ומה הוא גדול עומד הכוחה ומכוחו ועשה מלך
למוקל למכרהם הנקה כעם שרה ומיהו כעם שאון וכעם
המשהה הכיחן אחר כעקם ענינם

ותאמר מי מלל לאברהם הינקדה
בנים שרה כי ילדתי בן לזקני
ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
כשתה גדול ביום הגמל את יצחק
ותרא שרה את בן הגר המצרית
אשר ילדה לאברהם כי צחק
ותאמר לאברהם גרשה אמרה
הזאת ואת בנה כי לא ידש בן
האכה הזאת עכבני עסי צחק
וירע הדבר מאד בעיני אברהם
על אדית בנו

ואמרת מה ימזדאמ
לאברהם
דתונק בנו
ארי ילדיה בר
לסבתוהו ורכא
וביא ואיתחסי
ועבר אברהם מ
משתא רבא ביום
דאיתחסיל ית צחק
וחת שרה ית בר
הגר מצריתא דיליהו
לאברהם מחאיך ואמרת לאברהם
אמתא הדא ויתברה ארי לא ירת בר
אמתא הדא עסברי עס
יצחק ובאיש פתומא לחדא בעיני
אברהם על עיסק בריהו

השכח את אמרוך
ונחתה לאמתך ודע
אנשים ונתתו ליהוה
כל מי חיוו ופדה לא
יעלה על ראשו
והיה כיהרבתה ל
להתפלל לפע יחיה
ועלי שמר את מיהו
וחנה היא מדברת
על לכה רק שמתים
נעות וקולה לא ישמע
ויחשבה עלי לשברה
ויאמר אליה עלי עד
מתי תשתכרין הסירי
את יינד מעליך ותע
חנה ותאמר לא אדני
אשה קשת רוח אנכי
ויין ושכר לא שתיתי
ואשכך אחזפשי ל
לפני יהוה ואל תקרא
אמתך לפני בתברי
כי מדב שווא וכעבי
דברתי עד הנה ויישן
עלי ויאמר לי לטלס

יהי חן זהו חומלו נח ענה הקס לך חסופי הכח המן הזוק ויגמל עמך כע
חזי משה גדולהו פס גדול קדור סס ועכ ומכונך מצחק נאיש פנן וקוון
נאן געו כעק עמך נאן דעח ענת יקומוט הנערי ויצחק לפענו וישמשא קיי
מריכ עסי צחק ית דירוש וואו חעכבר וכוט עסי צחק ויצחק נשדק עטה וישמנו
נוטל ערנו וירד בו חת כען כמתלעה קיחה וקייח ומות וסמל עס חמל
מצחק חס וירש עס ערה חנה עמך כען יירש כן החמל החת עס כע עס
מכאן עקח כע חס חיוו הגון כע צחק חוקוון כע חס חיוו כע חס חיוו כע חס
עיון ק עס כע עסי צחק עס חס עס חס עס חס עס חס עס חס עס חס עס חס
ופשוט עס חס חס עס חס עס חס עס חס עס חס עס חס עס חס עס חס

ואלהי ישראל יחן את שלתך אשר שאלת מעפוי ותאמר
תמצא יפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניה לא היו לה עוד ות
וישמינו בבקר וישתחווי לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביתם הדפתה וידע אלקה את חס
אישתו ויזכרה יהוה ויהי לתקנות הימים ומהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו שמואל
כי הוה שמואל

שמע בקולך למצו שהיה חזק סט
כשד וחרת לנפיק הילג סט על צמיה עפי שה
ורגך ותעצ חזרה לגלול כיר חכה ויכלו המעס עפ שדרך החולם לארצה קרבה מנגד כמטחוי קשר צבאיות
וקוח לשון יכיר חן וכלאון משנה כח שקטיח פזשנעלע שהודע יורה כחן וחרת היה ל לברכ במוטחיק קשר כן קוח

ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע
בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר
תאמר אליך שרה שמע בקלה כי
ביצחק יקרא לך זרע: וגם את בן האמו
לגויי אשיכנו כי זרעך הוא: וישכם
אברהם בבקר ויקח לחם וחמתמים
ויתן אל הגר שם על שמה ואת הילד
וישלחה ותלך ותתע במדבר באר
שבע עיבלו המים מן החמת ותשלך
את הילד תחת אחד השיחים: ותלך

ואמר יי לאברהם לא
יבאיש בעיניך עד
עוליבא ועל אמתך
כל דתיכר לך שרה
קבל מינה ארי ביצחק
יתקרון לך בנן ואף
יתבר אמתא לעבא
אישויניה ארי בדרך
הוא: ואקדים אנחה
בצפרא ונסיבלחמא

ויעל האישה אלקנה ובר
ביתו לזוכה ליהוה את
זוכה הימים ואת נדרו:
ותנה לא עלתה כי
אכירה לאישה עד
יגבל הנער והביאתו
ונראה את פני יהוה
וישב שכ עד עולם:
ואבר לה אלקנה
אישיה יצשי הטוב
בעיניך שכי עד
גמלך אתו אך יקם
יחיה את דברו ותשב
האשה ותינק את בנה
עד גבילה אתו ותעלהו
עמה כאשר גמלתי
כפרים שלי שהיא אפה
אחת קמיר ונבל יין
ותבאהו בית יהוה שנה
והנער נער: וישרחטו
את הפר ויבאו את
הנער אל עלי: ותאמר
בי אדני הינפישך אדני
אני האשה הנאבר

ורקבא דמיא ויהב
להגר שוי על בתפה ויתרביא ושלחה ואולת וטעת כמדברא דבאר
שבע: ושליכו מיא מן רוקבא ורבת ית רביא תחות חד מן אילניא:
ואולת
לח משפט קוח לכתב סתן כמו כחני דסלע מימי ויהיה חכמה קודה למצבים לחנן
מימי יחונג יינוש רשטר וכמו דצני חרץ מימי קנה מנגד סקדב למחרת קוסיפה
לח דרזחן חרקון העבר ככתן שרבלת החולה מדקל לרוב מה החדים המרובל
עבו כחשד קוח סט לפי מעשו שקוח סט עבשו קוח גדון ולח לפי מה שעתיד להיות
קמרו לפינו מלכת הקשרת ומה שעתיד להיות בעך עצמך חרה מעלה ל סדר זרמן
משיכם עבשו מהו צדיק חודש חמלט צדיק חמלט קחם לפי מעשיו של עבשו
חטלנו וקוח חשד קוח סט והיכן המיתר חלש כל עצמך כסוקגם עובד נחשד
מזח כעבך לקח צמח דרומים כשהיו מונח חורם חל חרץ עבדי קוי של
קוחרי: לעכחין כבק שקמבם קולטו חל דודנו יחמטל ירחמו עלינו שטח

ויאמר יי לאברהם לא
יבאיש בעיניך עד
עוליבא ועל אמתך
כל דתיכר לך שרה
קבל מינה ארי ביצחק
יתקרון לך בנן ואף
יתבר אמתא לעבא
אישויניה ארי בדרך
הוא: ואקדים אנחה
בצפרא ונסיבלחמא
ורקבא דמיא ויהב
להגר שוי על בתפה ויתרביא ושלחה ואולת וטעת כמדברא דבאר
שבע: ושליכו מיא מן רוקבא ורבת ית רביא תחות חד מן אילניא:
ואולת

עמיה בזה להתפלל אל יהוה: אלה הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר
שאלתי מעבוי וגם אנכי השאלתהו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול ליהוה וישתחו
שם ליהוה: ותתפלל חנה ותאמר עלין לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי
שמחתי בושועתך: אין קדוש ביהוה כי אין בלתיך ואין צור כאלהינו: אל תרבו תדברו גבה

ויאמר יי לאברהם לא יבאיש בעיניך עד עוליבא ועל אמתך כל דתיכר לך שרה קבל מינה ארי ביצחק יתקרון לך בנן ואף יתבר אמתא לעבא אישוניה ארי בדרך הוא: ואקדים אנחה בצפרא ונסיבלחמא ורקבא דמיא ויהב להגר שוי על בתפה ויתרביא ושלחה ואולת וטעת כמדברא דבאר שבע: ושליכו מיא מן רוקבא ורבת ית רביא תחות חד מן אילניא: ואולת לח משפט קוח לכתב סתן כמו כחני דסלע מימי ויהיה חכמה קודה למצבים לחנן מימי יחונג יינוש רשטר וכמו דצני חרץ מימי קנה מנגד סקדב למחרת קוסיפה לח דרזחן חרקון העבר ככתן שרבלת החולה מדקל לרוב מה החדים המרובל עבו כחשד קוח סט לפי מעשו שקוח סט עבשו קוח גדון ולח לפי מה שעתיד להיות קמרו לפינו מלכת הקשרת ומה שעתיד להיות בעך עצמך חרה מעלה ל סדר זרמן משיכם עבשו מהו צדיק חודש חמלט צדיק חמלט קחם לפי מעשיו של עבשו חטלנו וקוח חשד קוח סט והיכן המיתר חלש כל עצמך כסוקגם עובד נחשד מזח כעבך לקח צמח דרומים כשהיו מונח חורם חל חרץ עבדי קוי של קוחרי: לעכחין כבק שקמבם קולטו חל דודנו יחמטל ירחמו עלינו שטח

היה יצאנו מן המצרים ויהי לנו עמו
לפני ה' ויהי לנו עמו ויהי לנו עמו
ממקום גדולה ונה שפחה מצריה היינו כאמרי חיש זרוק חוטא חחורה חשקניה קאי להיס עתך לפ

ותשב לך בעגד הרחק כמטחוי קשת בני
אמרה אל אראה במות הילד ותשב
מנגד ותשא את קלה ותבך וישמע
אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה
מה לך הגר אל היראי כי שמע אלהים
אל קול הנער באשר הוא שם קומי
שאי את הנער והחזיקי את ירך בו כי
לגוי גדול אשימנו ויפקח אלהים את
עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא
את החמת מים ותשק את הנער
ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב
במדבר ויהי רבה קשת וישב במדבר
פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים
ויהי בעת ההוא ויאמר
אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברם
לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה
עשה ועתה השבעה לי באלהים וגה
אם תשקר לי ולנני ולנבדי כחסד
אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם
הארץ אשר גרתה בה ויאמר
אברם אנכי אשבע וור אבך
אברהם את אבימלך על אחת באר
המים אשר גזלו עבדי אבימלך

ותנת לה מקביל
ארחיקת במיגד
בקשתא ארי אמרת
לא אחוי במורתך
דרביא ויתנת מקבל
וארימת ית קלא ובכת
ושביע קדם ייתקלה
דרביא זקרא מלאבא
דיי להגד מן שמיא ואמר
לה מה לך הגר לא
תדהלן ארי שביע
קדם ייתקלה דרביא
באחר דהוא חמן קומי

גבה יצא ער
מפיכם כי אל דעו
יהוה ולא גרת בנת
עללותי קיאת
גברים חתים ובשלים
אודו חילי שבועים
בלחם נשכח ורעב
חדלו עד עקרה
ילדה שבעה ורבי
בנים אמללה יהוה
ממית ומחיה מוריד
שאל ויער

טולית רביא ואת קיפי ית ידיך ביה ארילעם
סגי אישונה ונלא יית עינהא וחת ביר א
דמיא ואולת ומלת ית דוקבא מיא ואשקיא
ית רביא וזהו מימרא דיי בסעדיה דרביא
ורבא ויתב במדברא והוה רבי קשתא ויתב
במדברא דפארן ונכיבת ליה אימיה אתתא
מארעא דמצרים
ההוא ואמר אבימלך ופיכל רב חיריה
לאברהם למימר מימרא דיי בסעך בבר
דאת עבדי ובען קיים לי במימרא דיי הנא ולא
תשקר לי ובברי ובר בדי צפיבותא דעבדיה

עכר העבדי עמיו עם ארעא דאיתותבת בה וואמר אברהם
אנא אקיים והוכח אברהם ית אבימלך על
עיסק בירא דמיא דאנבו עבדי אבימלך
היה האב עלהבן אשר עשיתי עמך סא חרדה לך קנה חרש לפך והוכח חכר כלהכח שאין סתומה חנה חנה

ספרות נאמר ופי ונתה השבעה ליבאלהים ויהי לנו עמו ויהי לנו עמו
ועבד מלך גשתי ויהי לנו עמו ויהי לנו עמו ויהי לנו עמו
יהי לנו עמו ויהי לנו עמו ויהי לנו עמו ויהי לנו עמו

לשבת לאן שיהא אברהם נשוי ונשית המיבי ביום
כלום שיהיה ונשית המיבי נשוי עליה ונשית המיבי
להבין מהיה מיני מיניו ונשית המיבי נשוי עליה
ועני מהלך המיבי ונשית המיבי נשוי עליה

ויאמר אבימלך לאידעתני מי עשה
את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי
וגם אנכי לא שמעתני בלתי היום ויוקח
אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויברתו שניהם ברית ויוצב אברהם
את שבע בכשת הצאן לכדור
ויאמר אבימלך אל אביהם כרה
הנה שבע בכשת האלה א
הצבת לכדנה ויאמר כי את שבע
כבשת תקח בידי בעבור תהיה לי
לעדה כי ופרתני את הבאר הזאת
על כן קרא לכקום ההוא באר שבע
כי שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית
בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל
שרצתו וישבו אל ארץ פלשתים
ויטע אשל בבאר שבע ויקרא
שם בשם יהוה אל עולם ויגר
אברהם בארץ פלשתים מיכרבת

ואמר אבימלך לא
ידעתני מי עשה
פתגם אדון ואף א
אח לא תוית לי ואת
אנא לא שמי עיר
אילהין ונמא דין ודבר
אברהם עאן ותורין
ויהב לאבימלך וגורו
תרויהון קיים וקיים
אברהם ית שבע
הורין דינאן בלחוד ויוק
ואמר אבימלך לאברהם
כה אענין שבע חורפין
אילין דאקייב
בלחוד ויהון ואמר ארי
ית שבע חורפין תקבל
כוידי בדיל דתהי די

קוה במדי שובי עשיר
בשם לאת סדומים
בליס בעמר דל
נא שפת דים אבין
הוי שבע נדובים
זכר נכודי נדה
פיליהו כצק ארין
ששה עליהם הכרי
דגלי הסידו ישכר
דשעים כה טק ידנו
כילא בכח יגבר איש
יהוה יהתו מרצו ענו
בשמים רעס יהוה
דין אפסי ארין ויתן
על כלכו וירם קרן
כמי יהוה

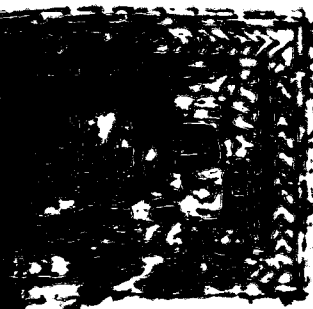
לכרתו ארית דית כירא הדין עלכן קרא
לאתרא ליהוה באר שבע אריתמן קייבו
תרויהון ונשית המיבי נשוי עליה ונשית המיבי
נשוי עליה ונשית המיבי נשוי עליה

תרויהון ונשית המיבי נשוי עליה ונשית המיבי
נשוי עליה ונשית המיבי נשוי עליה

למי שחברם משלו סטוריהם כמעט חברים משלנו שחבריהם השם חברים
ימיס דלים חיוכין
מחרן ויתנה שנה ויתנה שנה ויתנה שנה ויתנה שנה
היה חורף חונה ומוסע שנה ויתנה שנה ויתנה שנה
חורף שנה ויתנה שנה ויתנה שנה ויתנה שנה
חורף שנה ויתנה שנה ויתנה שנה ויתנה שנה

למי שחברם משלו סטוריהם כמעט חברים משלנו שחבריהם השם חברים
ימיס דלים חיוכין
מחרן ויתנה שנה ויתנה שנה ויתנה שנה ויתנה שנה
היה חורף חונה ומוסע שנה ויתנה שנה ויתנה שנה
חורף שנה ויתנה שנה ויתנה שנה ויתנה שנה
חורף שנה ויתנה שנה ויתנה שנה ויתנה שנה

מלכותם של קדושים ושל חסד ושל
עליונים ושל חסד ושל חסד ושל חסד
אנו מבינים כי צדקה היא שורש כל
עבודת ה' ושל חסד ושל חסד ושל חסד



אמר יהוה בצאת
במדבר עם ישראל
היה לך לרועה
כדונק יהוה
ואהבת עדים אהב
על כן משבתך
על חסדך ושל חסד ושל חסד ושל חסד

בתר
פחומא
האירן
ינכיהאבירום

אמר ליה אבדום
אמר הא אנת
אמר דבר בענין
דדית יחידך ד
דחובתא יתוציק
ואיזיל לך לארע
פילתא ואכמדי
דמי תמן לעיתא
על חסדך ושל חסד ושל חסד ושל חסד
דאימר לך וואקדום אלהים בעצרא
חכמה ודברית חסד עולמו וימיה ושל חסד ושל חסד ושל חסד
יערב בדיה ועלה אעי לעלתא ושל חסד ושל חסד ושל חסד
אמר דאמר ליה ושל חסד ושל חסד ושל חסד

אמר הדברים האלה
וראיהם נסכה את
אברהם ויאמר את
אברהם ויאמר את



ויאמר קח את בנך את יחידך אשר
אהבת ושלחך לך אל ארץ המצרים
ועשה לו שם עלה ער ארד הקדש
אשר אבד אלהים וישכנס אברהם בבית
והבטי את אברהם ושלחך את שני עבדיו
אדום וארץ ושלחך בנו ויבך עיני אברהם
ולד ארד הקדש אשר אבד אלהים
עליו ושלחך ושלחך ושלחך ושלחך
דקה ושלחך ושלחך ושלחך ושלחך
כנה ושלחך ושלחך ושלחך ושלחך
היה ושלחך ושלחך ושלחך ושלחך
באנו ושלחך ושלחך ושלחך ושלחך
מירח ושלחך ושלחך ושלחך ושלחך

אמר יהוה בצאת
במדבר עם ישראל
היה לך לרועה
כדונק יהוה
ואהבת עדים אהב
על כן משבתך
על חסדך ושל חסד ושל חסד ושל חסד
דאימר לך וואקדום אלהים בעצרא
חכמה ודברית חסד עולמו וימיה ושל חסד ושל חסד ושל חסד
יערב בדיה ועלה אעי לעלתא ושל חסד ושל חסד ושל חסד
אמר דאמר ליה ושל חסד ושל חסד ושל חסד
אמר יהוה בצאת
במדבר עם ישראל
היה לך לרועה
כדונק יהוה
ואהבת עדים אהב
על כן משבתך
על חסדך ושל חסד ושל חסד ושל חסד
דאימר לך וואקדום אלהים בעצרא
חכמה ודברית חסד עולמו וימיה ושל חסד ושל חסד ושל חסד
יערב בדיה ועלה אעי לעלתא ושל חסד ושל חסד ושל חסד
אמר דאמר ליה ושל חסד ושל חסד ושל חסד

לעשר ימים ונאקדה הנכה נושל גם נעל

וכה שני ליה סוחר להחיות מילת
לענוה היה עשה ויחזק המקום יחד עין קש
היכן הוא מה שחל על המין בה יהיה זרעך ונשרתוה ונשוכה לכם נעבד סגופ עשהם להפלת סכין של שחם
בשר מה לאק ויחזק המעבד ונשרתוה בשר לחכה לח זוקרר ריבת עש איש לא חובלן מן סערה

ביום השלישי וישא אברהם את עינו
וירא את המקום כרחק ויאמר אברהם
אל געריו שכולכם פה עם החמור ואני
והנער גרבה עד כה ונשתחוה ונשוכה
אליכם ויקח אברהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו אר
האש ואר המאכלת וילכו שניהם יחדו
ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר
אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנך האיש
והעצים ואיה היטה לעלה ויאמר
אברהם אלהים יראה לך השה לעלה
בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל
המקום אשר אבר לך האלהים ויבן
שם אברהם את המזבה ויערך א
העצים ויעקד את יצחק בנו ויבן
אתו על המזבה כבער לעצים

ביום תליתא
וזקק אברהם ית
ענוהו וחזא ית
אתרא ברחיקו
ואמר אברהם
לעולימוהי אוריבו
לכון הכא עסחמר
ואנא ועולימא נתמט
עד כא ונסגוד ונתב
לותכון ונסכי
אברהם ית אעי
דעלתא ושוי ער
יצחק בריה ונסיב
בידיה יתאישתא
ויתכנינא ואורו
תרויהון כחדא
ואמר יצחק לאברהם

עוד אבנך ונבנית בחול
ראל עוד תעדי תפך
זאת במחול משחקים
עוד תטעי ברמים
בהרי שמרון נטעו
בעש וחללו בניש
ס קראו נצרים כהר
צרים קומו ונעלה
אל יהוה אלהינו
כה אמר יהוה רנו
קב שמחה וצללו
אש הגוים השביע
הדלו ואמרו הושע
יהוה את עבד ארת
ישאריה ישראל והנני
בבית אתם מארין
אפון וקבצתים מירכתי
ארץ בכ עור ופסר
הרה וילדת יחדו קדל
גדול ישוכו הנה ובבני
יבאו ובתחונני
אובילם אוליכם אל

ב דגשן
תדיקנותן
ופ

אביו ויאמר אבא ואמר האאא ברי ואמר האא אשהא ואעי
ואן אמרא לעלתא ואמר אברהם קדם גלי ליה איברא לעלתא
ברי ואולו תרויהון כחדא ואתו לאתרא דאמר ליה יג ובנא תמן אברהם
יתברברא וסדר יתאעיא ועקד ית יצחק בריה ושוי יתיה על מדבחא
עילמא עיא

ויבן אברהם ית
כשמה כצוק שח היה מרגש ככדי חלהים ידחה עשה כד יצחק ניסר ע הקה וחס חק עשה ככ
לעולה וחלל שקטן יצחק שקוח הוד נהוט וילכו שניהם יחדו ונשרתוה ונשוכה ויקח
לשון עקולים היליס והגלים היליס היה שיהיה שהו קדסועקן לכנס מקום שעקדן חורו כה היה עבר
חברקס חשקס לשון חכה הית כש ער חמה
חל דשנה ידך נשחוש חמר ע כחנס
במה נבין עשה ע הכנה יחוצה

61

יצחק לאברהם ויאמר אבא ואמר האא ברי ואמר האא אשהא ואעי
ואן אמרא לעלתא ואמר אברהם קדם גלי ליה איברא לעלתא
ברי ואולו תרויהון כחדא ואתו לאתרא דאמר ליה יג ובנא תמן אברהם
יתברברא וסדר יתאעיא ועקד ית יצחק בריה ושוי יתיה על מדבחא
עילמא עיא

משה חתך חתך מעשה של כפרה פה עביו שמו' כ' ידעהם סנה' ורן והנה לילכוס היה חתך כפדת ימי פחדית חתך אחד שחמלט המלך להגלה ידך חתקעני רחוק כשהוא נחמו זוקו שמתהגם חזקם חזרהם דעניוה' עדי חילין ולפי ההגדה חתך חתך המלך והכניה וטענודט על סדה' כחך

וישלח אברהם את יחזיק ויקרא ארבע
המאבלת לשחט את בנו ויקרא אליז
מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלה
ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי
עתה ידעתי כי ירא אלהים ארצה
ולא חשבת את נגך את יחידך ממני
וישא אברהם את עיניו וירא והגיד
איל אחר נאחז בסך בקרנו וילך
אברהם ויקח את האיל ויער ליה
לעלה תחת בנו ויקרא אברהם שם
המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר
היום ברהר יהוה יראה
ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית
מן השמים

ואשיט אברהם ית
ידה תסיב ירע
שכינא למיבם ית
בריה וקרא ליה
מלאכא דיי' מן שמיא
ואמר אברהם אברהם
ואמר האנא ויאמר
לא תושיט ידך
בעולימא ולא תעביד
ליה מדעס ארי כלן
ידעתי ארי דחלא דיני
את ולא מנעת יתברך
ית יחידך מני וזכר
אברהם ית עיטה בתר
אילין וחא אודא דינרא
אחיד באילנא בקרנניה
ואזל אברהם ונסיב ית
דיכרא ואסקיה ג
לעלתא חלק ברירה
ופלח וזלי אברהם תמן
באתרא ההוא ואמר
קדם יי' הבא יהון פלחין
דירא בבן יתאמר ביומא
הדין בסורא הדין אברהם
קדם יי' פלח וקרא
מלאכא דיי' לאברהם
תגינת מן שמיא

נחלים בדרך יש
לאי כשלוכה
היה לישראל לאב
ואפרים בכרי הוא
שמעו
דברי הוא גוים
והגידו באים מפת
ואמרו מורה ישות
יקבצונו ושמר
ברעה עדרו
פדה יהוה את
יעקב ויהי מדין
ממנו ובא זרע
במרום ציון ונהר
אל סוב יהוה ע
דגן ועל תיד שושן
יאהר ועל בני צפון
והיתה נפשם ס
וזה ולא יספיק
לדאבה עדי או
תשמח בתול
במחול ובחגורים
וקטם יחדו והנבתי
אמלט לששון וישינו
ושמחתים מיתום

אינו ירא אלהים כי ירא אלהים ויאמר אל תשלה ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים ארצה ולא חשבת את נגך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו וירא והגיד איל אחר נאחז בסך בקרנו וילך אברהם ויקח את האיל ויער ליה לעלה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום ברהר יהוה יראה ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית

חילן בקדוה
והקטן קטב ומערט כחילורה כה לעבדו תחרגנו
מחד שטרט ועלקו לעלה לחסר המקרה
כיום" מקו דחר כיו' עכ עכקה טעש
כימנ היה מדתל וחומר יה רצן שרתח עבדה
ו חיל עכטשו כשן למעלה מר חכה חמר
חכיהם לעי הקצה חתך לפתך שיחור חרמוול
חמר ל כי כחך יקרח לך זרע וחזרה חמר
קח סו וכ ועבאו חרה חומר לל שעתו ידך וכ
חלך ליה לח חח לבדי וחמוצת שפתיה לח חסנה
כחמדנה לך ככחך יקחה לך זרע לח חחנה
כדי חהים חרנה חך חמדנה קח חחנה כחנה
חשה מוצח שפתיה לח חמדנה לך שחמנו לח חמנה

אחיים ינא את בלם
חשכת ג ובתי שין ומי בוידעזי כוזאליט ויאמר כינפשה לכתב
ולשמי אנן יסי' אש' יחור שחור ייד לבוא בזה

מך חסדך תחזק וצדקתך יבין ויזכרם
עשה שם לך שם יתקן לחמדי יתקן
ימנע רכס מדוכן משנה כבודן לך שנה
מהרדק וחו מילי קית כע שחוט כבד

דמית נפש הבנים
יסון ועבי את טאבי
ישבעו נאם יהוה
זה אמר יהוה קול
ברמה נשכ ענהו
בית מירודים יחל
בבנה עלבניה מאנו
החם עלבניה כי
נגו כה אמר
יהוה מנעי קולי כבני
עמך מדמית כי
שכר לעולתך
אם יהוה ושב
כארן אויביו ש
מקה לאהריתך
מכ יהוה ושב בני
לגולבי שמויע
שמעתי אפריכ
כחודד יסרתני
ואוכר בעגל לא
לכד ה שיהב י
ואשובה כואתה
יהוה אלהי ארתי
שובו נחמתי אהרו
הודעי ספקתי על יוד
בשתי וגם נכלמתי
כישאתי חרפת נעונו

ואמר בני כירי קייבית
אמר י ארי חלה דינבון
יתפתנמא הדין ולא
כניעתא יתבדך ית
יחידך יארי ברבא
איבריכניך ואסנאה
אסתיבנך כנככי
שמיא וכחלא ייעל
כיף ימא ויחון בנך ית
קרוי סנאיהו וייתברכו
בדילבנך כל עממיא
דארעא חלק דקבלה
לממרי וותב אברהם
לות עולי כיה וקמו ואלו
כחדא לכאר שבי
ויתב אברהם כבאר
שבעי והוה כתר
פתגמיא האין ואתתוה
לאברהם למימרי הא
ילידה מלכה אף היא
כעו לנחור אחור ית
עין כוכדיה וית בון

ואמר בני שבעתי נאם יהוה כיי
אשר עשיה את חדרה הוה ולא חשבה
אתבנך את יחידך ימנעך אכר כך
והרבה ארבה אתורעך כסס
השמים יכרו ל אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער איביו והתברכו
כורעך כל גווי הארץ עקמ אשר
שביעת בקלי וישב אברהם אל
נערו ויקמו וילך יחדו אל באר שבע
וישב אברהם כבאר שבע
ויהי אחרי הדברים האלה תיך
לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה
גם הוא בניס לנחור אחור את עון
בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואר
אבי ארם ואת כשד ואת הזואו
פלדשו ואת ידלף ואת בתואר
ובתואל ילד את רבקה שמנה אלו
ילדה מלכה לנחור אחי אברהם
ופילגשו ושמה ראמה והרד
גם הוא את טבח ואת גח ואת
תחשו את מעבה פרש

ארהו וית קמואל אבוה דארם וית כשד וית חזו וית פלדשו וית ידלף
וית בתואר וית בתואל אולד ית רבקה תמעא אילין וילידת מלכה לנחור
ארהו דאברהם וילדינתיה ושמה ראמה וילידת אף היא ית טבח
וית גחם וית תחשו וית מעבה (כעמק) כסו קסל אונל כנן כוונו וו
דקורו קנעל רלה זהו ש קעקיל עם היין חפיה קסה משפחה משפחה אברהם
ובן יקיר לי אפריסאם ילד שעטוע סבימדי דברי כוזר אוכרע עוד על כן המו מעו לורחם
ארהמינו נאם יהוה

פירוש הנוב אשר הכו כע... אברהם יתקן לחמדי יתקן... אברהם יתקן לחמדי יתקן

שבע שנים

והיו חיי שרה מאה ועשר

ושבע שנים שני חיי שרה וזמיתת שרה בקרית ארבע היא רכיון בארעא

דכנען ואתא אברהם למספח לשרה ולבכנה וקם אברהם מעל אפי מיתיה ומליל עסכע

דיתאה למימר דיידותותב אנא עמכו הבילי ארכות קבור

עמכו ואקבר כתימן קדמי ואהיבו בנייהתאה יתאברהם

דמימר ליה: קביל מינא רבונא דבקדם י אתבינא בשפר

דכנעא קברית מיתך אנשמיננ יתקבריה לאיביל מינד מלקבר

כהד יוקם אברהם וסגיד לעמא דארעא לבנהתאה ומליל

עמדון למימר אסדעוא נפשטי למקבר וחתמימן קדמי קבילו

מני ובעו לימן עפריון בן אחר

שנין חתמה כתיב וכתב ספר דת

שנין חתמה כתיב וכתב ספר דת

חיי שרה מאה

שנה ועשרים

שנה ושבע

שנים שני חיי

שרה וזמיתת שרה בקרית ארבע הוא

הכיון בארץ כנען ויבא אברהם

לכפר לשרה ולבכתה ויקם אברהם

מעל פני מיתו וידבר אר בנייהתלאמי

גרותי שב אנכי עמכם תנו לי אחזה

קבר עניכם ואקברה כתי מלפני

ויעני בניחת את אברהם לאמר

לוי שמעני אדני נשיא אלהים

אתה בתוכנו כמבחר קברינו קבר

את ביתך איש מימנו את קברו לא

יכלה ממך מקבר מתך ויקם

אברהם וישתחו לעס הארץ לפני

חתו וידבר אתה לאמר אסיש

את נפשכם לקבר את מתי מלפני

שבי עני ופני ערי בעפריון בן אחר



מבוא
לשון
כאשר
ויבסח
בבגד
ולאית
לי
יאמר
עבר
יבדש
לאדני
המלך
נערה
כהילה
ועמיה
לפני
המלך

ויהי חתמה כתיב וכתב ספר דת
שנין חתמה כתיב וכתב ספר דת
שנין חתמה כתיב וכתב ספר דת

כענין מנין לכוונה וכן כוונה לכוונה
 מתברר כי כוונה כוונה כוונה
 לכוונה כוונה כוונה כוונה

ויהי לי יתמי ערת כפידתא דליה
 דבסטר הקליה כבכס ש"ים
 יתנינה לי בניכון לאחכנת קניוה
 ועפרון יתיב בנז בני התאה ואתנ
 יעפרון היתה אלה אתה הכדום
 בני התאה לכל עליה תרע קדוה
 למימר לא ריבונע קבל בני הדי
 יהבית לך ומיערת אדניה לך
 יהנתה לעיני בני עמי יהבת לך
 הכר מיתד וסגוד אברהם קדם
 יצא דאריעא וכל ליה עפרון
 קדם עבא דאריעא למימר
 ברס אכעבדת לי טיבו קביל
 מי אתן כספא דמי הקלא כב
 מיני ואקבר יתמי תמי ואתיב
 יעפרון יתאברהם למימר ליה
 ריבונע קביל מיני אריעא שוי
 ארבע מאה כל עין דכספא בני
 יבני מה היא ויתנתר קבר
 ויביל אברהם מן עפרון ורתמי
 אברהם לעפרון יתכספא ד
 דמידי קדם בני התאה ארבע
 מאה סיעין יכנסה מתקמי
 כחודא כביל מיני וקסרי
 עפרון דיבכפלתא די קדם
 כחודא הקלא וביערתא דביה וכל איש
 דיבכפלתא דיבכפלתא חתומה לראיהם
 לזביוהי לעיני בני התאה ככל עליה תרע ערת

ויהי לי יתמי ערת כפידתא דליה
 אשר בקצה שדה בכסף כלא יתננה
 לי בתיבכס לאדות קבר ויעפרון יישב
 בתוך בני רת ויען עפרון התה אלה
 אברהם באוני בניחת לכל באי שיע
 עיה לאמר לא אדני שביעני השדה
 נתתי לך והמערה אשר בולך נתתה
 לעיני בני עמי נתתה לך קבר כרתך
 וישתהי אברהם לפני עס הארץ
 וידבר אריעפרון באוני עס הארץ
 לאמר אד אכ אקה לו שמעני נתתי
 כסף השדה קה ממני ואקברה את
 בתי שמה וויני עפרון את אברהם
 לאמר לו אדני שמעני ארץ ארבע
 מאה שקל כסף בינו ובניו מה היא
 ואת מתד קבר וישביע אברהם
 אל עפרון וישקל אברהם לעפרון
 את הכסף אשר דבר באוני בניחת
 ארבע מאות שקל כסף עברי לסחר
 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה
 אשר לפני מריא השדה והמערה
 אשר בויבל העץ אשר בשדה אשר
 כברו בני בניו לאברהם למקנה
 לעיני בניחת ככל באי שער עירו

דבקשו
 מערה
 יפה כבו
 נכור
 ישרא
 וימצא
 את
 אבושג
 השנבית
 יבאו
 תה
 בלדו
 הנערה
 אפרעד
 מאר
 התה
 למר
 סנהר
 ותשוח
 וימלך
 י

אברהם ויעפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בניחת ארבע מאות שקל כסף עברי לסחר ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני מריא השדה והמערה אשר בויבל העץ אשר בשדה אשר כברו בני בניו לאברהם למקנה לעיני בניחת ככל באי שער עירו

סורין
 כה

אדני שמעני
 ארבע מאה
 שקל כסף

אברהם
 ויעפרון

אונה חשבי ותרמרך דני וישקל אתה לעפרון
 כסף כתי הקרואו לתי שמה וישביע אברהם
 לאמר לא אדני שמעני ארבע מאה שקל
 כסף עברי לסחר ויקם שדה עפרון אשר
 במכפלה אשר לפני מריא השדה והמערה
 אשר בויבל העץ אשר בשדה אשר כברו בני
 בניו לאברהם למקנה לעיני בניחת ככל באי
 שער עירו

היה שם אנשים כדגלים וכלם חכר לו ביה וישכס סטר חקן אהרעיה שנה אקבו יאמר על סס קרשי אטר ועבדיו
 כישורים ותי שגנה לנדונו סבוב שמנה עשר אקוב סטר חקן אהרעיה שנה אקבו יאמר על סס קרשי אטר ועבדיו
 לעפרון דיסוי כליל וסו ושמע אברהם אעפרון חקן אהרעיה שנה אקבו יאמר על סס קרשי אטר ועבדיו

ויפטר ידני זמם סתם שהיה קורם מה פיהם של ידעו כשזוהי מחתם - שיש קה חס משתפסו שחזק
 וכל ענין פניו כפי כפי שילה וזקו שחמו כל כח משמש כל נקוטן מלקס תי והוא חס ויהן ט' הקדוק שטר חשב
 ספדי נחלק חזר ובעיניו הדבעני חס נחלק חסו שפיתח ולא נחמו ללב מחסך חוסן חלך חזקה

ובואי
 המלך יוד
 ואמה
 הלא
 אתה
 אדני
 המלך
 נשבע
 לאמתך
 לאמה
 כי
 שלם
 בנג
 ימלוך
 ארדני
 והוא ישי
 על כסא
 ומדוע
 אדני
 הנג עור
 בדברת
 שבע
 המלך
 ואני אבוא
 עמך

וביהא ושרא גמליא ויהבהבנא
 וכסא לגמליא ומיא לאסחאה
 דגלוהי ורגלי גובריא דעמיה
 ושיווקי כוהי למיכל ואמר לא
 איכול עד דאימליל פתגמי ואמר
 מלילי: ואמר עבדא דאברהם
 אנא: ווי בריך יתר יבועי לחדא
 ורבא ויהב ליה עאן ותורין
 ונכף ודהב ועבדין ואמהן וגמלין
 וחמרין: וילידת שרה איתה
 ויבועי בר דריבועי בתר דסיבת
 ויהב ליה יתכלד ליה: וקיים על
 ויבועי למימר לא תיסב אתתא
 לברי מבנה כנענאי דאנא יתיב
 יתיב בארעהן: אילהין לבית
 אבא תיזיל ולרעיית ותיסב
 איתתא לברי: ואמרית לריבועי
 מאיב לאתיהי איתתא בחרי
 ואמר לו ינו דפלחית קדמורי
 ישלר מלאכיה עימד ויעלח
 אורחך ותיסב איתתא לברי
 עור עית וביבתא בא: בכין חרי
 זכא ממוכתי ארי תהך לזרעתי
 ואם לאיתתן לד ותהי זכא
 ממוכתי:

הביתה ויפתה הגבליס ויתן תבן
 ומכפוא לגבליכ וכימס לרהין דגלין
 ורגלי האנשים אשר אתו וייעזם לפניו
 לאמר ויאמר לא אבל יעד אסדבות
 דברי ויאמר דבר ויאמר עבד אברו
 אנבי: ויהוה ברך את אדני באר
 ויגדל ויתן לו זאן ובקר וכסף וזהב
 ועבדים ושפתות וגמלים וחמרים
 ותלד שרה אשה אדני בן לאדני
 אהרי זקנתה ויתן לו את כל אשר
 לו: וישבעני אדני לאמר לא תקח
 אשה לבני מבנות הכנעני אשר
 אנבי יישוב בארצו: אך אאר בית
 אבי תרד ואר משפחתי ולקחה
 אשה לבני: ואמר אר אדני ארי
 לא תלך האשה אהרי: ויאמר ארי
 יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלה
 מלאכו אתך והעליח דרכך ולקחת
 אשר לבני במשפדתי וכבית אבי:
 אז תנקה כאלהי כיתבא אר
 משפדתי ואבלא יחנו לד והיית
 נקי בארתיו

כי כל שהיה עיניו עשור
 והיה מחר עיניו עשור עשור עשור
 עשור עשור עשור עשור עשור
 מחר ורין חורו מוכר ככיר

וביא ארי את זכרתי
 ותבא בת שבע אל המלך הדדרה והמלך זקן מאד ואבישן
 השונמת משרת את המלך ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לדך

אנכי יסב וסבי יסב בכירי אנכי יסב בארצו אנכי יסב בכירי וסבי בכירי
 אסלא וי אשפוט כי אסלא יצא חגיב אסלא תשמך אשפוט אסלא וסבי בכירי
 אסלא וסבי בכירי אסלא וסבי בכירי אסלא וסבי בכירי

סוף ספר בראשית

סוף

סוף

על שם אברהם ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל
 ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל
 ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל

פ פ פ פ
 ויסוף אברהם ויקח אשה וישכבה
 בתורה ויילד לו את זכרון ואת
 יקשן ואת כדון ואת כדון ואת יע
 וישכר ואת ישור ויקשן וילד את
 ישבא ואת דדון ובני דדון היו
 אשורם ולטושים ולאפסו ובני
 כדון יעפה ויעפר והנר ואבירע
 אלו עה פלאה בני קטורה
 ויתן אברהם את כל אשר לו
 ליעחק וילבני הפילגשים אשר
 לאברהם נתן אברהם כפתור
 וישלחם מעל יעחק בנו בעודגו
 הי קדנה אל ארץ קדם ואלה
 בני ישע הי אברהם אשר היו
 מאת ישע ויטבעים שנה וחמש
 ישנים וינעו ויבת אברהם בשיבה
 נופתה ויטבע ויאסה את עביו
 ואוסיה אברהם ונסיב
 איתתא ושמה קטורה וי
 וילידת ליה ית זכרון ויתקשן
 ויתכדון ויתכדון ויתישכר
 ויתישור ויתקשן אוליד ית
 ישבא ויתדדון וכעידון הוו
 לבישרין ולשבאנן ולנגון
 וכעידון עיפה ויעפר ורהנר
 ואבירע ואלד עה כל אילין
 בני קטורה ויהב אברהם ית
 כל דיליה ליעחק וילבני
 ליה ויתאדי לאברהם יהב
 אברהם מתנן ושלחנינון בעל
 יעחק כויה עד יהוא קיים
 לקידומא לארע מדינחא
 ואילין יומי שני חיי אברהם
 דהוא מאה וישבעין ויחיה
 ישעין ואתנגיד ובית אברהם
 בכיבו טובא סיב וטבע ואתכניש ליעבירה

אדני
 הכלל
 גדליה
 הדבר
 הנה
 ולא
 הודיע
 את
 עבדו
 מי
 יש
 על
 ססא
 אדני
 הכלל
 אהרין

בעשירי חודש חנוכה זה כזה ויבן חכמים חנה רבנא עבדה דחוריקי עומר הקדוש
 דהוה הוה נחמה ויהי עבדה דכרית מקושר בעדך נעדך מי שרצה ויחיהם מסרן ענתק
 מרע ויפרינו זכרם עבדה חמנו סס עומרה מסר להם דכר חחר מרה
 וזמר מרנור אטרנו טרבלטן עס שלחנה נהגור מהם מאה שנה
 כן מאה יבן טבעים וכן טבעים ככן חמש נהעין

הקף הקף הקף הקף הקף

באמת אברהם אשר מיניו יכבדו בדמים סור ויתן את יתתא ויחיה שמו על כל בני ישראל
 ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל
 ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל ויחיה שמו על כל בני ישראל

ועמד יימינו מן שבעה עשר ימים ויהי לנו חן וחסד
ויהי חסדי מות ויהי חסדי חיים ויהי חסדי חיים ויהי חסדי חיים
ועתה יבדד חסדי חיים ויהי חסדי חיים ויהי חסדי חיים
ועתה יבדד חסדי חיים ויהי חסדי חיים ויהי חסדי חיים

ויקברו אתי יצחק וישמעאל בן
אל בערת הנכפלה אל ישרה
עפרו בני יצחק ויהי חסדי חיים
ממרא וישדה אשר קנה אברהם
באת בערת יצחק קפר אברהם
ושרה אשתו ויהי אחרי מות
אברהם ויבדד אלהים אל יצחק
יצחק בנו וישב יצחק עם בא
להי ראובן פ
אלה חלדת ישמעאל בן אברהם
אשר ילדה הניר הפארית שפחת
שרה לאברהם ואלה שמית בני
ישמעאל בשבתם לתולדתם
בכר ישמעאל נבית קוזר אדני
ומכשם ומשמע ודונה ומשא
חדוד ותימא יטור נפיש יקדנד
אלה הם בני ישמעאל וילדת
שבתם בהעריהם ובטותם שנת
עשר נשיאם לאמתם ואיה שנת
היי ישמעאל מאר ישרה
ושלשים שנה ושבע עונם
הניע ויבת ויאבם אל עמי וישבנו
נהולה עד ישר אשר על פי
נערים בחבורה אשר יתה

ויקברו יצחק וישמעאל
בנוה בני ערת בפלמא ברק
יעין ברעחר דיקאה דעל
אפיכברא דקלא דיכ
אברהם מן בעה היתא המן
אתמבר אברהם וישרה
אתמה ויהוד בת דבית י
אברהם ובריד יעית יצחק
נדיה ויהי יצחק עם ביתו
דמלאד קיימא אתהו עליו
ואילין תולדת ישמעאל
בר אברהם חלדת
פאיתא אמתא דמור
לאברהם וא לין שבתם
ישמעאל בשבתתהו לחי
בוכריה דישמעאל נכוריה
ונדר יאדבאר ומכשם י
ושבע ודונה ומשא הדר
ויבא יטור נפיש ומכשם י
איני בני ישמעאל וילדת
שבתתהו נכוריה ויהי יצחק
דביתו לאמתהו וישבנו
מאה וינתנו שבע עונם ויבית
ואתנעיש לעמיה וישבנו עתה
דיעל אפיכברא מאר לאר
תחורנתו ויביתו ויהי חסדי חיים
זמיתו שבע עונם וישבנו
יעתה שבע עונם וישבנו

ויקברו אתי יצחק וישמעאל בן אל בערת הנכפלה אל ישרה עפרו בני יצחק ויהי חסדי חיים ממרא וישדה אשר קנה אברהם באת בערת יצחק קפר אברהם ושרה אשתו ויהי אחרי מות אברהם ויבדד אלהים אל יצחק יצחק בנו וישב יצחק עם בא להי ראובן פ אלה חלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הניר הפארית שפחת שרה לאברהם ואלה שמית בני ישמעאל בשבתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית קוזר אדני ומכשם ומשמע ודונה ומשא חדוד ותימא יטור נפיש יקדנד אלה הם בני ישמעאל וילדת שבתם בהעריהם ובטותם שנת עשר נשיאם לאמתם ואיה שנת היי ישמעאל מאר ישרה ושלושים שנה ושבע עונם הניע ויבת ויאבם אל עמי וישבנו נהולה עד ישר אשר על פי נערים בחבורה אשר יתה

על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל

על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל

על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל

על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל

על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל

על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל

על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל
על פני כל אחיו נפל

וירושלם עלמך הןקרהזהו...
 כינה כשהדה שוכרה עלתיה תחלה...
 ומתרכם לצור לזמרניש זקנים...
 חנכ מדחוק ומיפולר עלהרון ומדעו...
 ומתלזה חנה ענה עתם לקחופחוקט

אחבתי
 אתכם
 אמרו יתו
 ואמרתם
 כמה
 אהבתו
 הלא הוא
 עשו
 ליעקב
 נאם יהוה
 זאהב

ודחקין בניא בני יתא ואמרת
 אסכן לכה דנן אמיאואלת למתבע
 אולפן מוקדם יי ואמר יי לה תרין
 עממין במיעיכי ותרתיז מלכוון
 כמיעיכי יתפרשן ומלכו ממלכו
 תתקה ורבא ישתעביד ליערא
 ושלימו יזכהא למילד והא תזמין
 במעהא ונפק קדמיה סמוק כולו
 ככלן דישער וקרו שמה יצאו
 ובתר בן נפק אחוהי וידיה אחוהא
 בעקבא דעשו וקרא שביה יעקב

ויתרצו הכנים בקרבה ותאמר אסכן
 למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה
 ואמר יהוה לה שני גנים בבטנך ושני
 לאמים כביעך יפרדו ולאם מלאם
 יאמין ורב יעבד צעיר וימלאו ימיה
 ללדת והנה תומם בבטניה ויצאו
 הראשון אדמוני כולו כאדרת שער
 ויקראו שמו עשו ואחרי בן יצאו
 אחיו וידו אחות בעקב עשו ויקרא
 ישמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלזת
 בעקבא דעשו וקרא שביה יעקב ברשתין שנין כדילידה

בכח
 זכור
 וכו'
 וכו'
 וכו'
 וכו'
 וכו'
 וכו'

אתיה לזכרה חישתפן כהם עבן להזולה לחשם ורקן ליהוש לבר מדדש שלום לעדוהרש
 להגדלה מהרהץ בקופה ויחמיש לה עי אליה למס נחמד צדוח הקדש והוא חמד לה שניסם צבאני
 גיס כתי ארנונינוס וק שלח וחקי משולחנם למצון ולח חוזר ולח קיסור לח כחור החמה ולח כחור
 הנפלים כחמד מכ צפון מחקר חרה חיה חוזר מהקר חרה מחבל וקיסור מדחי כין בעמעם
 ושלח מועים חין לחוס לאן מלשר ממעך יחדו מן המעים הן עכדין זה עסקו וזה לשון לחוס
 מלחוס יחמין לחישון כחלה כחלה כחלה זה קם וכן הוא חומה חמהה החכה לחטמלן ערי חלה
 מחורבנה כל ירושם וימלאו ימיה חלה כחלה כחלה כחלה כחלה כחלה כחלה כחלה כחלה כחלה
 חכמים ישרים והנה רחום חסר לא ורחומים חומר מלח לפי ששקם צדיקים חבלטון חתולמי
 וחחודשני חמוניס מן סרהן אסך דמעס כחל סחורה שעה מלח שער כחלה עלנמר המלחה
 שער יידרו שמוניסו חבלה יח כן לפי שיהקעמד ונעשה כחלה כחלה כחלה כחלה כחלה כחלה כחלה
 יחחיו שמישר מדדש חנה קורשו כלת שמוניסין היחחו לעבד יעקב ויש עיניה של
 חחונה ועבד חן השניה צלמיס משפחה שפיה קנד הן לרובה שחחחם זו עלכוזי הנבחר
 חחונה רבת כחחונה והנבחר כחחונה רבת חחונה עיניו עשו קננה כחחונה יער חחון ויעקב
 חחון וידו חחונה כחחונה סיון שרין זה מססיה לעמוד מלברו עב סזה שומר ונעלה הימנו ויעקב
 כח לעבד מלחרי שיהק חחחון לידה כחחון ליעדה להזור חוטרי כחרי חחמה וימלא כחחה מן
 היי וישיח שמויעקב חכה יח חחונה ליעקב עשחחונה עקב כן אשים שנה אשם מאשיחה

מחנה ירושלים

וידו אחות בעקב עשו ויחחונה יידי חלקתה להם כקיסור וידו אשמוניסין ויעקב ויעקב
 יעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב ויעקב
 מוכח ומקרא ביולה ליד ללשון בפרק

וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון ויראוהנה יצחק מצחק ארץ רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אלי יצחק כי אמרת פיך אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לי בפני עמי שנב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם ויציא אבימלך את כל העם ולאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יוסת ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה ויגדל האיש וילך הלוח וגדל עד כי גדל מאד ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים ויכלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעננו כי עממת ממנו מאד וילך משם יצחק ויחן בצחל גרר וישב שם וישב יצחק חפר את בארת המים אשר חפרו בנים אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי כות אבדיה ויקרא להן שבות כשבת אשר קרא להן אביו

ואסתני אבימלך מלכא
 דפלשתאי בן חרבא וחואוהא
 יצחק מהאיך יתדבקה אתתו
 וקרא אבימלך ליצחק ואמר
 בים הא איתתך היא ואכדין
 אמרת דאחת היא ואמר ליה
 יצחק ארי אמרית דילמ אתקטל
 עליה ואמר אבימלך מה דא
 עבדת לנא כועיר פון שכניב
 דמיחד בעמא עם איתך ואתה
 עלנא הובה ופקיד אבימלך יתכל עמא
 למיטרי דינוק לגברא הדין ואתתיה
 אתקטלא יתקטל וזרע יצחק כשרעמא
 ההיא ואשבח בשתא ההיא על חד מאה
 כד שעחה וברכיה ליה ודכא גברא ואמר
 סניורבי עד דבא לחדא וזהו ליה גרתי
 ענא וניתי תודי ופולחנא כגי וקניו ביה
 פלשתאי וכל כירי דחפרו עבדי אבדיה
 ביומי אברהם אבדיה סביטון פלשתים
 ויכלובין עפר ויאמר אבימלך ליצחק
 אייול מי עמא ארי תתקטל פננא לחדא
 ואולי עמא יצחק ישראל כשרא דגרר ויתובתן
 ותבי יצחק וחפר ית כירי דמיא דחפרו ביומי
 אבדיהם אבדיה וטמוטון פלשתאי בתר דמיר
 אבדיהם וקרא ליהן שמהן כשמוחן כיקרא להן אבדיה
 עמון כשבת קרא להן אביו
 מאת שמוחן כשבת קרא להן אביו

וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון ויראוהנה יצחק מצחק ארץ רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אלי יצחק כי אמרת פיך אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לי בפני עמי שנב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם ויציא אבימלך את כל העם ולאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יוסת ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה ויגדל האיש וילך הלוח וגדל עד כי גדל מאד ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים ויכלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעננו כי עממת ממנו מאד וילך משם יצחק ויחן בצחל גרר וישב שם וישב יצחק חפר את בארת המים אשר חפרו בנים אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי כות אבדיה ויקרא להן שבות כשבת אשר קרא להן אביו

וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון ויראוהנה יצחק מצחק ארץ רבקה אשתו ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אלי יצחק כי אמרת פיך אמות עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לי בפני עמי שנב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם ויציא אבימלך את כל העם ולאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יוסת ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה ויגדל האיש וילך הלוח וגדל עד כי גדל מאד ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים ויכלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעננו כי עממת ממנו מאד וילך משם יצחק ויחן בצחל גרר וישב שם וישב יצחק חפר את בארת המים אשר חפרו בנים אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי כות אבדיה ויקרא להן שבות כשבת אשר קרא להן אביו

גרר דחוק מן השם וישב שם וישב יצחק חפר את בארת המים אשר חפרו בנים אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי כות אבדיה ויקרא להן שבות כשבת אשר קרא להן אביו

קול שיש שמרכי בלחן תחנה... חטטת... על שנתה... יקום...

ובכה את בנו עשוה הודל התמדת
אשר אתה בבית ודל בשאת יעקב
הקטן ואת ערת גדיי פעמים
ועל זידיו ועל הלכת צמדיו וחתן את
יבט עמים ואת הליח אשר עשה הבו
יעקב בנה ויבא אל אביו ואמר אבי
ויאמר הנני כבי אתה בעו ויאמר יעקב
אל אביו אנכי עשו בברך עשיתני
באשר דברת אלי קום טא שבה ואת
כיצד יבעור תברכני נפשך ויאמר
יעקב אל בנו מה זה מקרת לבי צא בני
ויאמר בני הקרה יהוה אלהיך לפני
ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא
ואני יסך בני האתה זה בני עשו אביו
יעקב אל יצחק אביו ויבש חוואני
ועל קרני עין ויהידיס ידיו עשו ויהי
ועליו כוהו ירו כידו עשו אר ליו
ועליו יבש ויאמר אר הנה גשי
ועליו אביו אל ויאמר הגשה לי
ואתה מצוי בני לכך תברכני נפשי
ועליו ויאמר ויבא לו ויבש
ויאמר אל יצחק אביו גשה נא
ישכך לו בני ויבש וישק לו ויהי
אתו בגדיו ויברכהו ויאמר ראה
זה בני בריח שדה אשר בני הודו

בכה את בנו עשוה הודל התמדת
אשר אתה בבית ודל בשאת יעקב
הקטן ואת ערת גדיי פעמים
ועל זידיו ועל הלכת צמדיו וחתן את
יבט עמים ואת הליח אשר עשה הבו
יעקב בנה ויבא אל אביו ואמר אבי
ויאמר הנני כבי אתה בעו ויאמר יעקב
אל אביו אנכי עשו בברך עשיתני
באשר דברת אלי קום טא שבה ואת
כיצד יבעור תברכני נפשך ויאמר
יעקב אל בנו מה זה מקרת לבי צא בני
ויאמר בני הקרה יהוה אלהיך לפני
ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא
ואני יסך בני האתה זה בני עשו אביו
יעקב אל יצחק אביו ויבש חוואני
ועל קרני עין ויהידיס ידיו עשו ויהי
ועליו כוהו ירו כידו עשו אר ליו
ועליו יבש ויאמר אר הנה גשי
ועליו אביו אל ויאמר הגשה לי
ואתה מצוי בני לכך תברכני נפשי
ועליו ויאמר ויבא לו ויבש
ויאמר אל יצחק אביו גשה נא
ישכך לו בני ויבש וישק לו ויהי
אתו בגדיו ויברכהו ויאמר ראה
זה בני בריח שדה אשר בני הודו

ויבש וישק לו ויהי אתו בגדיו ויברכהו ויאמר ראה זה בני בריח שדה אשר בני הודו

הוא יתן יסודו וקופתו של וחובריהם ומצנניהן קודמין למרכיהם לפי שחוק מקדים קללת חובתו
 לבכיהם וקופתו וקופתו של וחובריהם ומצנניהן קודמין למרכיהם לפי שחוק מקדים קללת חובתו
 כח ויהיה יתחן חרדה כח שמש לאון רמיהה ומכשור גהינם כחה פכוחה כחחוטו מעי חיה לאון עצמו
 הוא משמש עם פניה גשמים חיה חיה פה מיהוץ ויחיה הוא חזי צד וחולמכלל מכנמטעמיהם אפקשר

ארו
 באמיתו
 ישרח
 יהור
 מגאל
 הוא
 ונשו
 נכור
 אכלו
 אמיתו
 הנד
 מחלאת
 והפחחם
 אורו
 אמר
 יהור
 זכאות
 והבאתם
 מולאת
 הפסח
 ואת
 החולה
 והבאתם
 אתהמטה
 הארצה
 אחזה מידים
 אמר
 יהור

ברכתא ואתיב יצחק ואמר
 לעשו הא רב שויתיה עילודך
 ויתכל אחוהי יהבית ליה לעבדך
 ובעיבור ופרמר בעדתיה ולך בען
 מה אעביד בריי ואמר עשו כ
 לאבוהי הברכתא חדא הוא לך
 אבא בריכנא אפא לי אבא ואריס
 עשו קליח יזכא ואתיב יצחק
 אבוהי ואמר ליה הא מטוב
 דאיעא יהיביתך ומט
 דישמיא מלעילא וועל חרבך תחי
 וית אחוך תפלה ויהי פד יעברון
 בננהי על פתגמי אוריתא ותעד
 נירה מעל צוארך ונטרע
 דבבו ליעקב על ברכתא דברכיה
 אבוהי ואמר עשו בליביה יקרבו
 יומי אבליה דאבא ואקטול יתיעקב
 אחי

ברכה ויען יצחק ואמר לעשו חזק
 שבתיו לך ואתכל אחיו נתתי לולעבדי
 ודגן ותירש סמכתיו ולכה אפוא כרה
 אינשה בני ויאמר עשו אל אביו ה
 הברכה אהת הוא לך אבני ברכני גם
 אנא בני וישא עשו קלו ויבך ויען יצחק
 אביו ויאמר אליו הנה בישבני הארץ
 יהיה מושבך ומטל השמים מעל ועל
 חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה
 באשר תריד ופרקת עלו בעל צוארך
 וישטם עשו את יעקב על הברכה
 אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו
 יקרבו ימי אכל אביו ואהרנה את
 ייעקב אחי

לעטוס עשיריט גס כדוך יהיה
 שלחממר חילטני שמימ יעקב לחכו לחטונ חר
 הקברת על הקכיס וכרטי מערע כמרמיה
 כרמיה הכברת שמויעקב לאון רמיהק הוא כמו
 הכחחי חרה שמי לבך נקח שמויעקב עש
 ויכיון עה וישמרצמנו וחכמנו נחכסנו חלגלי הפטרע כמו ויחלמנו הרוח הק גברי שמרנו
 לך כרבה זו שבעית והוא עשה חותה ראשונה שחלמנו עמה רועלת של פכדכה חס תקנה
 גבסו שש חס שהה גכיר שמרנו לך ונבה חיתה מה חשה חיה חיתה חבקס מה לשאור לך
 הכרסה חחרת הן זומשמכר בעאון רמיהה כמו הרמחמס השמנה הן והרעהים הנהמשמנו
 דרין זו איטניא שליון לא הנה משמנו הררן הנה הכרס חסר בכרתיך נח יהיו כהסק
 וכניחה כחיס כצודח גדונ שפכב כסמוך ועגמכך חחיה כמו כחכך יש עלשחיון לך כמין
 חורח חרבו עמנתם עלהרעבם כמו כחכבם עלעבא חרעס עלעבא חרעס והיה כחשך חר
 לאון עער כמו אכיר כשיחייכל כשיעברו ישא חרעה ויהיה לך פכיון פה להצטער עלהרעב
 שנטל וכרקהשע יקרבו ימי אכל אביו פנקמנו חסל לחצער ענה ער חכא וחא עמה פכס

הוא יתן יסודו וקופתו של וחובריהם ומצנניהן קודמין למרכיהם לפי שחוק מקדים קללת חובתו
 ויחיה יתחן חרדה כח שמש לאון רמיהה ומכשור גהינם כחה פכוחה כחחוטו מעי חיה לאון עצמו
 הוא משמש עם פניה גשמים חיה חיה פה מיהוץ ויחיה הוא חזי צד וחולמכלל מכנמטעמיהם אפקשר

ויגד לרבקה ערוה הקלוט הוגד להמה טעמו מרגהו כלפי מרגהו נחם ער האחוק לחסוך מחסוכי האהבת
 להגביל לך ועלדיך ומה בגי חרה בך בגעטו ושתה עיך טס רגזומין ופשוטו טאן רגזומין מנתחס החיט
 הגסטר גהרגדך חמנים מושישים עמה לשכנה קטר חרטינו קרוי שטטן חמרי יעקב וחס סטור פטר
 פכנה גם שטט רסיקוס עיך וחתה רהרגהו ישמחו שנוי הרגדך וכוז הקדש נמקת כה ונחתה שפוס

ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל
 ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן
 ותאמר אליו הנה עשו אחיך מהחכם
 לך להרגך ועתה בני שמע בקלי וקום
 ברח לך אל לבן אחי חרנה ווישבת
 עמו ימים אחדים עד אשר תשוב
 חמת אחיך ועד שוב אף אחיך ממך
 ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
 ולקחתך משם למה אשכל גם שנים
 יום אחד ותאמר רבקה אל יצחק
 קצתי בחיי מפני בנות חת אם לך
 יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות
 הארץ למה ליהיים ויקרא יצחק אל
 יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו
 לא תקח אשה מבנות כנען וקום לך
 מדינה ארם ביתה בתואל אחי אמך
 וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי
 אמך

ואתהוה לרבקה יתנבוע
 ברה רבא ושלחת קרת ליעקב בנה
 זעירא ואמרת ליה הא עשו אחיך
 כמן לך למקסלך יבען כר קטני בני
 וקום אמיל לך לות לבן אחי לחרין
 ותתובעמיה יובין זעירין עד דתחוב
 חמת דאחך ועד דיתוב רגזא ד
 דאחך מינד וינשי את דיעדת
 ליה ואשלה ואידברינד מתמן וילב
 אתכל אף תרוובין יוכא חד זאמות
 רבקה לייצחק עקית בחיי בן קדם ב
 בנת חתאה אם נסוכי עקב איתחא
 מבנת חתאה כארין מבנת אר
 למה דנדי חייך וקרא יצחק ליעקב
 וברך ויתיה ופקדיה ואמר ליה לא תכנ
 איתחא מבנת כנען וקום אמיל לפדן
 ארכ לבית בתואל אכוחא דאמך וכב
 עד כמתן איתחא מבנת לבן אחיחא
 דאמך

שנים חרמי מורתי כגחירת כעקן קמקטן לחסרתי קצת כחיי מחקרת פכנה צמו לפני עררה
 פתל אביר גתל לבנכה שעיכא למגכה לכה העילנה הן כפוסה על זה מעזי ככיסרנו
 ליידי כין כפיינדך חויך ככר חכמה טמני וחסך עגזחני יהו חודן פכור חמוררת
 כצאן מכך צמ חודן חודן חר בחין ככרן חרמאן כמניך חס יעקב עשו חיי

על לב לתת בכוי לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המאכה וארותי את ברכותיכם
 וגם איותיה כי אינכם שמים על לב הגעגער בכם את הדע וזרית פירש על פניכם פרש
 הגיכם ונשא אתכם אריו וידעתם שלחתי אלכם את המאכה זאת להיות בריתי את
 לוי אמר יהוה צבאות בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא ויראוני ומפני שמי

ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מהחכם לך להרגך ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה ווישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך ועד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתך משם למה אשכל גם שנים יום אחד ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לך יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה ליהיים ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען וקום לך מדינה ארם ביתה בתואל אחי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך

עליו סכסל אשר בבור בענין עשייתו חזק עליו
אמנה הפסיק הענין בפרשתו של עקב וכתב ויחזקו
אמנה חזק לענין חזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
עליו חזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו



ויקב מבאר שבע וילך
חרנה ויפגע במקום וילך
שם כי בא השמש ויקח
מאבני המקום וישם

ויקב מבאר שבע
ושבע ואל לחרן
ויקב מבאר שבע
אריאל שמש

מראשיתו וישכב במקום ההוא
ויחלם והנה כלם מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים
עליו וירדים בו והנה יהוה נצב עליו
ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך
ואלהי יצחק הארץ אשר אשר אתה שוכן
עליה לך אתננה ולזרעך והיה זרעך
בעפר הארץ ופרצו ימה וקדמוהו
ויצננה ונגבה ונברכו בך כל משפחת
הארץ וצור עך והנה אנכי עמך
וישמרתיו בכל אשר תלך והשבתך
אל הארצה הזאת כי לא אעזבך
יעד אשר אם עשית את אשר
דברתי לך וייקח ויקב בישנהו

ונשיב מאבני ארץ אושווי אסדורה
וישכב בארץ ההוא וחלם והוא
כולם נעין בארץ ארץ ורשיה מכו
דמית שמיא והאל מלאכי די סלקין ומחרין
היה והוא קרא לה מיעד עלוהו ואמר אטא
אלהי דאברהם אבך ואלהיה די יצחק ארעה
דאת שכיב עלה לך אתננה ולבנך ויהוין בנך
בעפר דארעא דארעא ותתקוף למערבא וד
ולמי ינרא ולי ציפונא ולדריכא ויהי ברכון בדילך
מזרעית ארעא ובדיל בנך והוא מימרי בבניך
ויטריןך בכל אתר דתהך ואתיבנך לארעא הדא
ארי לא אשבקך עד דאעביד ית דמלכות לך
ואהו עך יעקב משנתיה

עליו ונתן ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
עמקום חזק ויהודי המוריק שנאמר טו וירק חזק במקום מרחוק ויפגע בו ותגע כדכחו ופגע עמו
וכל ששאו לאין חילתו כמו ארבע ימי ולמנו שדה ופגע עמו ששאו חזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
הקפנה על חזקו כחיה צדק ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
מאבני ארץ אושווי אסדורה וישכב בארץ ההוא וחלם והוא כולם נעין בארץ ארץ ורשיה מכו
דמית שמיא והאל מלאכי די סלקין ומחרין היה והוא קרא לה מיעד עלוהו ואמר אטא
אלהי דאברהם אבך ואלהיה די יצחק ארעה דאת שכיב עלה לך אתננה ולבנך ויהוין בנך
בעפר דארעא דארעא ותתקוף למערבא וד ולמי ינרא ולי ציפונא ולדריכא ויהי ברכון בדילך
מזרעית ארעא ובדיל בנך והוא מימרי בבניך ויטריןך בכל אתר דתהך ואתיבנך לארעא הדא
ארי לא אשבקך עד דאעביד ית דמלכות לך ואהו עך יעקב משנתיה



ויקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילך שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם

והשם שלום כ"ז וז' ט"ו כ' אהרן ואלה שמות בני ישראל אשר יולדו להם
 למרים שמו שמויטי מרתה ויש סוף שמו מנחם בל שמו של חרמון נשדנך והכמה זרובבל
 למרים שמויטי מרתה ויש סוף שמו מנחם בל שמו של חרמון נשדנך והכמה זרובבל
 וז' כ' נבשנו וזרובבל שמויטי מרתה ויש סוף שמו מנחם בל שמו של חרמון נשדנך והכמה זרובבל

ושבת בשלום אל בית אבי והיה יהוה
 לי לאלהים: והאבן הזאת אשר ישבת
 מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר
 תתן לי עושר אעשרנו לך: וישא
 יעקב בגליו וילך ארצה בני קדם:
 וירא והנה באר בשדה והנה שם
 שלשה עדרי צאן רבאים עליה בני
 מן הבאר ההוא ישקו העדרים:
 והאבן גדלה על פי הבאר: ונאספו
 ישבה כל העדרים וגללו את האבן
 מעל פי הבאר והשקו את הצאן
 והשיבו את האבן על פי הבאר
 למקמה: ויאמר להם יעקב אחי
 נא אין אתם ויאמרו מחר אנחנו:
 ויאמר להם הידעתם את לבן בן
 נחור ויאמרו ידענו: ויאמר להם
 השלום לו ויאמרו שלום והנה
 רחל בתו באה עם הצאן: ונאמר
 הן יעוד הזים גדול לאעת האסף

ואיתוכם כל בית אבא ניהא
 מיכרא ד' גלילא לה: ואבא הדא
 דישויתי קמאתהי דאתא מלח' עלה
 עמד קדם י' וכל דתתן ליה: כי
 עשרא אפרישנה קדמך: ונטר
 יעקב רגלו ויאוול לארעא: כ' י'
 כדניחא ויחזא והא באירא בחקל
 והא תמן הלחא יעדין דיעאן רביעין
 עלה אריוכין באירא ההוא מי שקין
 יעדיא ואננא רבתא על פומא
 דבאירא: ומהכנישין תמן בלעדריא
 ומגנדרין קיתאבנא מעל פומא
 דבאירא ובישקן יהיענא ובישקין
 אבנא על פומא דבירא לאתגריה:
 ואמר להון יעקב אחי מנאן אתון
 ונאמרו מחרן אתהנא: ואמר להון
 הידעתון יהלגו ברנחור ואמרו ידענא: ואמר
 להון השלם ליה ואמרו שלם יהא רחל בריתה
 אתהנא עס יצא: ואמר הא עידבן עיובא סני
 לא יעידן כיבנש

והשם שלום כ"ז וז' ט"ו כ' אהרן ואלה שמות בני ישראל אשר יולדו להם
 למרים שמו שמויטי מרתה ויש סוף שמו מנחם בל שמו של חרמון נשדנך והכמה זרובבל
 למרים שמויטי מרתה ויש סוף שמו מנחם בל שמו של חרמון נשדנך והכמה זרובבל
 וז' כ' נבשנו וזרובבל שמויטי מרתה ויש סוף שמו מנחם בל שמו של חרמון נשדנך והכמה זרובבל

והשם שלום כ"ז וז' ט"ו כ' אהרן ואלה שמות בני ישראל אשר יולדו להם
 למרים שמו שמויטי מרתה ויש סוף שמו מנחם בל שמו של חרמון נשדנך והכמה זרובבל
 למרים שמויטי מרתה ויש סוף שמו מנחם בל שמו של חרמון נשדנך והכמה זרובבל
 וז' כ' נבשנו וזרובבל שמויטי מרתה ויש סוף שמו מנחם בל שמו של חרמון נשדנך והכמה זרובבל

והאשה חרה עליו וספקם היה אז שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו
היה שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו
שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו
שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו

אשר תעבד עמדי עיר שבע שנים
אחרות ויעש יעקב בן וימלא שבע
זאת ויתקלו את דחל בתו לו לאשה
ויתקלכו לרחל בתו את בלהה שפחה
לה לשפחה ויבא גם אל רחל ויאמר
גם את דחל כלאה ויעבד עמו עור
שבע שנים אחרות וירא יהוה כי
שנאה לאה ויפתה את רחכה ורהר
עקרה וותר לאה ותלד בן ותקרא
שמו ראובן כי אמרה ראה יהוה
בעיני כי עתה יאהבני אישי וותר
עוד ותלד בן ותאמר כי שביע יהוה
כי שטאה אנכי ויתן לי גם את דחל
ותקרא שמו שמעון וותר עוד
ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה
אישי ארי כי ילדה לי שלשה בנים
יצאן קרא שמו לוי וותר עוד ותלד
בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על
כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת
ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקרא
רחל בארחה ותאמר אל יעקב
הבה לי בנים ואם אין כיתה אנכי
שפחה יהודה וקמה מלמינה ויחזת רחל ארו לא ילדה ליעקב וקמה
בשמה והואמר ליעקב הבל לי בנים ואם ליה מיתא אנא

התפלח עמי עוד שבע שנים
אחרת ויעבד יעקב בן וימלא
שבע שנים וירא יהוה כי
כרתה ליה לאנתו ויהי לבן
לרחל ברתיה יתבלה אמתיה
לה לאמה ויעאל את שפחה
ורחיס את ית דחל מלאה קלם
עמיה עוד שבע שנים אחרת
וגלי קדם ליה ארי שפחה לאה
ויהבל העמיה ורחל עקרה
ועדי את לאה וילדת בן ותקרא
ית שמה ראובן ארי שפחה ארי
גל כי יעלבע ארי כען יד
ודחל ילד בן בעלי ועדי את עוד
וילדת בן ותאמר עתה הפעם ילוה
לי ארי שפחה ארי שפחה ארי
דין וקראה שמה שמעון ועדי
עוד וילדת בן ותאמר יהוה
יתבר לי בעלי ארי ילדה לי
תלחא פניו על בן קרא שמה
ועדי את עוד וילדת בן ותקרא
שמה ארי קדם עמיה עוד שבע
שנים אחרת ויעבד יעקב בן וימלא
שבע שנים וירא יהוה כי

היה שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו
שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו
שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו
שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו לומר שגד יעבדנו

וכי עמור חרשך כטבתה וכן למה שלח יצן שמעפין ל למה שכן מנסה לרוב עשרה גמלה למה
למה ענה עני מן למוכרי ונגדי וצנוק לא וחמה ל הערבים לני שולח ומגדל חגה סטנא מקה
לאן עלו אישח ולי יצנה של מה עבד רצה חרה כמך קפרי חמים להגד עכסם של אכמים שהיה שר
הקצר ולח פשע ידועה למה חמים או שערים לא לכך הקצר שאין אחד מקפידים מודים סגל

בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר
והל לא ללאה הננא לי מדוד אי בנך
והאמר לה המעט קחתך את אישי
ולקחת גם את דודאי בני ותאמר חל
לכי ישכב עמך הלילה תחת דודאי
בנך ויבא יעקב מן השדה בערב
ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי
הבוא כי שבר שברתיך ביד דודאי בני
וישכב עמה בלילה הוא וישמע
אלהים אל לאה ותקד ותלד ליעקב
בן המישי ותאמר לאה נתן אלהים
שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
ותקרא שמו יששכר ותהר עוד לאו
ותלד בן ששי ליעקב ותאמר לה
זכרני אלהים אתי זכר טוב הפעם
זכרני אישי כי ילדתי לו ששה בנים
ותקרא את שמו זבולון ואחר ילדה
בת ותקרא את שמיה דינה

בחקלא ואייתי יהוון ללאה
אימיה ואמרת רחל ללאה הב
בעל לי מי ברוחי דברך ותאמר
לה הועיל דדברתי בעל
ותיסכין אף יתברוחי דברי
ואמרת רחל בלתי ישמע עמך
בלילא חלק יברוחי דברך
ועל יעקב מן חקלא בנס שא
ונפקת לאה לקדמותה ואמרה
לתי תיעול ארי מיגר אגרתך
ביברוחי דברי ושכב עמה
בלילא הוא וישמע קום יצא
ילאו ועדיאת ולידת ליעקב
בר המי שא ואמרת לאה יב
אגרי די הבית אמתי לעלי קרא
שמה יששכר ועדיאת עוד
לאה וילדת בר שתתא ליעקב ואמרת
לאה יהבתי ליה חלק טוב הדא זימנא יהא
מדוריה ובעלי לתי ארי ולידת ליה שיתא
בנין וקדתי ית שמיה זבולון ונתיב בן ילדת
ברתא נקרת ית שמיה דינה

ונטון שמעתי שמין ונקח גם את גוולד בני
פטרית ונעבור חתניתה גם חר מוחי
ירב גם ולמקב ען יעבד עמך הנטה שניה כה
שכבה את הנלה והנעוטה לך רחל גדולי בני ונתי שולח במשכב הנעיד לה זכרה לכתב שמי
בקטרה כללה הוא הקדוש כדור הוא פיעטו שית ממני יששכר וישמע אלהים חרת לחת
שמרה ומהורה לה בר אצעים יזלב לאון כיה זכר הכריז כלש בית מעור אמרה
זמרה מענה לא רחל עקר לידת חלש שמי ליעס כנגד כל נפיו דינה
פירו כטריני זכרי לגרסה עדנה בעצמה ואמרה חס זה זכר לא תנהח מחל חרורה
טוח הקטרת טפלה ונתכה לנקבה קק קק קק קק קק קק קק קק קק קק

למה ענה עני מן למוכרי ונגדי וצנוק לא וחמה ל הערבים לני שולח ומגדל חגה סטנא מקה

למה ענה עני מן למוכרי ונגדי וצנוק לא וחמה ל הערבים לני שולח ומגדל חגה סטנא מקה

והיה חלקם חרות וזכר להם שמקרה סימנה לחרותה שהיה מצדה שמר רעה בעלנו ושמר
יבשנה ייבוק לפי שאין לה צעם ורק שאור הרע עבר עליה בלב חושר שמי שחיונה עשב קוח שייסד קשיע
החיותו כבא שלחנה קצת לקרנה ויבנה חסד קצתם ליהוס שלחנה וכן חסות חרפתו חסד קצת
וילך לחסות לחיותו ויבנה שהיה חרפה שלחנה ויהי חסדי שלחנה לחסות שלחנה

ויזכר אלהים אתדהל ויישבני עליה
אלהים ויפתח אתדהמה וותר ותלד
בנותאמר אסף אלהים אתחרפרתי
ותקרא אתישכנו יוסף לאמר יוסף
יהיה לי בן אחר ויהי כאשר ילדה
רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן
ישלחני וארכה אלבקומי ולארצי
תנה את נשיו ואת ילדי אשר עבדתי
אתך בהן וארכה כי אתה ידעת את
עבדתי אשר עבדתיך ויאמר אליו
לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשת
ויברכני יהיה בגללך ויאמר נקברה
עזרתי עלי ואתנה ויאמר אליו אתה
ידעת זאת אשר עבדתיך ואת אשר
היה כהנך אתי כי מעט אשר היה
לך לפני ויפרין לרב ויברך יהוה אתך
לרגלי ויעתה ביתי אעשה גם אנכי
לבית ויאמר מה אתן לך ויאמר
יעקב לא תהן לי כאומה אסדעשה
ליהדר יהיה אשוכה ארעה צאנך
אשכרי איעבר בכרי צאנך

ועאל דוכרנא דרחל קדם
יגפיל עלותא ויירבל העינות
יעדיאת וילידת בר ואמר
כנש ויתחיופוי וקראיתשמי
יוסף לכיכר יוסף ליזכר אחרון
ויהו בר וילידת רחל יוסף
ואמר יעקב ללבן שלחני
ואיהך לאחרי ולארצי עתה
נשיו ויתבני דיפלחית ידך ברין
ואיהי אר את ידי עתתפולרתי
דיכרתיך ואמר ליה לבן אם כיען אשכרתי
רחמי ביענך נסיתי וברכני בדילך ואמר
פרוש אגד עלי ואיתו ואמר ליה את
ית דבלחתי וית דהיה בעיני עמי
דהיה לך דכתי ותקוה למיסקי ובריד וייתד
בדילי וכען איכתי איעבי אפאנא לבתי
ואמר מה אתן לך ואמר יעקב לאתן לך
מידעב אשתי עבדי לי פיתעמא דהן איתעב
ארעה וזאד איטרי איעבר בכל יענתי

בני
בין
מאז
מדה
ליעש
אלי
יאמר
אפרים
אד

ויזכר בנים שהם נחם חסות חסות חסות
חיותה ויש לה צעם ורק שאור הרע עבר עליה בלב חושר שמי שחיונה עשב קוח שייסד קשיע
החיותו כבא שלחנה קצת לקרנה ויבנה חסד קצתם ליהוס שלחנה ויהי חסדי שלחנה לחסות שלחנה
וילך לחסות לחיותו ויבנה שהיה חרפה שלחנה ויהי חסדי שלחנה לחסות שלחנה

ויזכר בנים שהם נחם חסות חסות חסות
חיותה ויש לה צעם ורק שאור הרע עבר עליה בלב חושר שמי שחיונה עשב קוח שייסד קשיע
החיותו כבא שלחנה קצת לקרנה ויבנה חסד קצתם ליהוס שלחנה ויהי חסדי שלחנה לחסות שלחנה
וילך לחסות לחיותו ויבנה שהיה חרפה שלחנה ויהי חסדי שלחנה לחסות שלחנה

ועתה ד יוסף ויעתה ב ככר יעשה ויעתה הישרה הזאת פני
ועתה ד יוסף ויעתה ב ככר יעשה ויעתה הישרה הזאת פני
ועתה ד יוסף ויעתה ב ככר יעשה ויעתה הישרה הזאת פני

על פניו כבודו וכל עמו נשאלו ויבחרו

כמה מהן חשבו ומהן חשבו על עמם
 ומהן חשבו על עמם ומהן חשבו על עמם
 ומהן חשבו על עמם ומהן חשבו על עמם

עמא דין אלהי כבודו כל אמר
 נבואה וקוץ וכל אמר שרואם
 באמרוא וקוץ ונבואה בעניות
 יהא אורי ותמוליד בני זכאי כיום
 מהר אריהתך על אגרי קוץ כל
 דלחורא נבואה וקוץ בעולם קוץ
 באמרוא וקוץ ונבואה בעניות
 לכן גרים לוייתא בהתבאר וקוץ
 בקטנא והוא יתחשא יתחשא
 וקוץ וית כל עניא נבואתא
 וקוץ וית כל חורא ביה וכל שחום
 באמרוא וקוץ ונבואה בעניות
 ישא מהלך תלתא זמני בניור
 וקוץ וקוץ וקוץ רעות עניא
 דלבן דאשתארא ונסב ליה עקב
 חוטרין דלבן דמימן דלח חולב

וקלית ברוח קליעין חוטרין קילית חודר דיי עופות

זיוס הקדשים שיש להם
 וכל שהם בשמים וקוץ
 בעניניהם שבו דעניא בעניניהם
 ביום מהר כיתבנות עמם וקוץ
 כל אשר אשת נבואה וקוץ בעולם
 ירוס בבשמים וקוץ וקוץ
 לכן חלו יהי כדכרך וקוץ וקוץ
 אתה גישים העקדים והסל איס ואת
 כלה עינים הנקדות והסלאת כל אשר
 לבן בן וכל חום בבשמים וקוץ בני
 ויטס דרך שלשת ימים בני וקוץ
 יעקב ויעקב רעה את צאן לבן
 הנותרת וקוץ לו יעקב מקל לבנה
 לר ולח וערמון וקוץ בהן פער וקוץ
 לבנית מחשה הלבן אשר על
 רבקות:

ישנן הנבואה והיה שכרי חורבן

שילוי החן והקוץ וטעמים עניס
 וטעמים בבשים וקוץ של חורבן שישנן עבאו שלר הם הפרש מהן והתקידן כל ענין שלח וחור
 ענקותי סממיה לא היה שם מרחל וטעם שלח חמל על קופה זהם טקוף ועלוי רגלן הקטור דונמרתן
 מימן וקוץ וקוץ כי אם רחשדט שחולמת שלר כלום רענב צקה כי כי רבא צקה ותנע על
 שכי יבנך שלח רמח בעני כי אם נקודים וטעמים וכל שרמח פפ פחינו נקוד או עילא חוחוס פחו
 שגבענו לך וכנכה קוח שרני חזלי קן לשון קבלה כביים ליהי כדכרך קטוי ותחשך בך ויפר
 כוס דגים עינים זכרים כל לבן כי כל שהיה כי חכמתה רעה ויהן לבן פכ בני יהודיה דעשרה
 שכהן חוטר והעקוד פחינן לא שיריים חוקן מקרלו מקל רעה עין הוא ושמו רעה כמה דהתח החמאן
 רעה וחסחן שהוח עין שקודין כריעה רעה לח שקוד כעוכ ושלך לקח מקל עין ענקלים ס חננים קן
 חפני אפס רעה וערמון קשעחטיחא טעם פולור הקשים שהיה עשהו מכומר מחשקה הלבן גלי לבן
 של מקל כשהיה קולט היה קלה לכן פלו כמיקום קוץ וקוץ קוץ קוץ קוץ קוץ קוץ קוץ קוץ קוץ קוץ קוץ קוץ קוץ

נענית יקד מאד הנקדות ב כתי בן ברוש וס קנדהן את כל העינים הנקדות חוריה וקוץ עשה לך
 הנותרת ב חסדי יאו בתראה יו מל דמלי ופו העקב רעה את צאן לבן
 על פי רשעים הנותרות הערים הנותרות אלו לכוש בתרע מל דמלי

הענין חן יעקב אלהים עבדך מאד וכו' כי יצאנו ממצרים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו'

וזהו חן יעקב אלהים עבדך מאד וכו' כי יצאנו ממצרים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו'

ועתה יתן אלהים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו'

ועתה יתן אלהים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו'

ועתה יתן אלהים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו' ואלה שמות ימי חמשה עשר יום אשר עשה אלהים אל ישראל באתו ממצרים אל ארץ מצרים וכו'

פרשת יתרו

משה ואלה אשר עמו באו אל יתרו
אלהים יתרו ויאמר יתרו אל משה
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים

ויאמר יתרו אל משה
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים

ויאמר יתרו אל משה
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים

ויאמר יתרו אל משה
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים

לחיד לך נתיימרה כי ידע נאול וחסד חסדך
זמר למלך המלך ומסמך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך

לחיד לך נתיימרה כי ידע נאול וחסד חסדך
זמר למלך המלך ומסמך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך
המלך וחסדך המלך המלך וחסדך

ויאמר יתרו אל משה
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים
ועל כל אשר עשה לך יהוה
במצרים כי יצאתך ממצרים

למה יצא לן שם קטע מסרעם סמוכין לבי עבדך השני חוראזן משלחם ומפי מופ לז שמעתי עמין
 מלחך כזנה לעזרתך שמו של לטול לעמך לעצמו לזם נזה עשה מלחך תלוב כאלו ט שחיו ט
 כעב עשה שלחור ל לנעם לכתוב עשרי כחית חמ שמש עקה ומכפח וחוקן שעות שמקרה
 חמה לשקוט בשכלו כשיצ מכר שבעמהרה לרחו בשכלו כשיצ מכר שבע מהרה לרחו בשכלו

וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך
 ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
 אתו שם ויקרא יעקב שם הפקדום
 פנאל כיראיתי אלהים פנים אלפנים
 ותנצל נפשי ויזרח ליה שמש פאשר
 עבר את פנאל והוא עלע על ירכו
 עלכן לא יאכרו בני ישראל את בניד
 הנשה אשר ילכף הירך עד היום
 ויהי כי נגעבקה ירך יעקב בניד הנשו
 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו
 בא יעמי ארבע באות איש ויהן את
 הילדים על לאה ועל רחל ועל שת
 דינפחות וישם את השפחות ואת
 ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה
 אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים
 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
 שבע פעמים עד נשתו עד אהיו
 ויריץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל
 על צוארו וישקו ויבכו וישא
 את עינו וירא את הנשים ואת
 הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר
 הילדים אשר חנק אלהים את עבדך
 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחו
 והגש גם לאה וילדיה וישרתו

אב
 תגביה
 בנשר
 ואסבן
 כונכיס
 וישאל יעקב ואמר חוי כגן
 שמך ואמר למה דנן את שמאל
 לשמי וכריך יתיה חבן וקרא
 יעקב שמה דאתרא פניאל
 ארי חוית מלכא דינא פי
 באפין ואישתיוכת נפשי וודנח
 ליה שימשא כמא דעבר ית פנאל והוא
 מטלע על ירכיה עלכן לא אכלי בני
 בני ישראל יתגידא דנשיא די על פרני
 ירכא עד יוכא הדין ארי קדיב בפת ירכא
 די יעקב בנידא דנשיא וזקה יעקב עיניה
 וחזא והוא עשו אתא ועמיה ארבע באד
 גוברין ופליג ית בנא על לאה ועל
 ועל תרתין לחשתא וישו ית להנתא ית
 כניהן קדמיתא וית לאה ובניה בתראין
 וית רחל וית יוסף בתראין והוא עבר
 קדמיהן וסגיד על ארעא שבע זמני
 מי קרביה עד אחוה וורה ט
 לקדמותיה וגפפיה וגפל על צווריה ונשקו
 ובכו וזקה ית עיניה והוא ית נשיא וית
 נשא ואמר כאן ארין לך ואמר בנא
 דחס יג לעבדך וקדיבא לחינתא אינין
 ובניהן וסגידו וקריביתא לאה ובניה
 וסגידו

והוא היה צלע כשורה השמש לא ויזרח ליה שמש
 נאון כב חרס הוא כשהגענו נמקום טע קחיר לנחשור זהו פשוטו ומלכא ויגד תשה עשה ממקומו
 ועלה והוא נאון קטצה וכן נשה גטרב החמוטס החמן חמון חכב עבר לפניהם חמאס יכא חרן
 לשעילס כרמלה ויחכרו כגללו רמיו כרמיה מ שמה כהה שרמיו חלו ויסקרו עקב עריו

676

שק לאמר כי פקודים למחנה יהא בחר לכנס הפיר האחד ועשו וכדת פעדתם אשר נהיה שם
 ראשונה במלכות את אשר לחב את ראשונה ושלח את ראשונה בתה במלך דיה ראשונה וי
 דבר אהרן ראשונה בחר ויאשנה כתי גמלו מלכו לחבאת ומתי ושלמתי וישא ראשונה כתי
 וישא ויאמר גם לאנשו פוט ועל אשם פוט וידבר אהים בכלם וחת מגדל פו

עליון של המלך אשר עשה לו כבוד ושלום ושלום ושלום
ועליון של המלך אשר עשה לו כבוד ושלום ושלום
ועליון של המלך אשר עשה לו כבוד ושלום ושלום
ועליון של המלך אשר עשה לו כבוד ושלום ושלום

ויאמר אריו אדני ידע כיהילדים רבני
והצאן והכקך עלות עלי ודפקוב יום
אחד ומהכל הצאן ועבר נא אדני
לפני עיני ונאני אתה ללה לאטילתו
הכל אבה אעווי לפני וירגל הילדים
יעו אשר אבא אל אדני שיערה
ויאמר לפני אציה נא ענד מן העם
אשר אתו ויאמר למה זה אבא אהן
בני אדני וישב ביום ההוא עשו
לירשו שיערה ויעקב נסע סכתה
ויבן לו בית ולמנהו עשה סכת על
בן קרא שם המלום סכות

ויבא יעקב שלם עם כל
אשר בארץ כנען במאה ויבא אל
ויהו אתפני העיר ויקן את חלקה
השדה אשר נטה ישם אהלו מיד בני
המור אבי שכם במאה קשיטות ויבא
ישם מוכה ויקרא לו אל אלהי ישראל
והיא דינה בת לאה אשר

נחמה ונחמה נחמה נחמה נחמה נחמה
הלמד מן היסוד חנה נחמה נחמה נחמה נחמה
הילדים לפניהם שהם יטלים לנק' עד אשר חנה הקימה להם
חלום רשת לטעור צרעה ירחן שבחיו חצלו וחמה ילק כימור המשיח שנת נשלו מושיעם כהר
ציון לשטט את הקדש וימרה חנה יש עשה רשם ויאמר למה רעשה לי טובה שחית צדק לה
חמנו מן בעיטך ונחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה
ח ח' והיכן מצענהם רכה צמח דוד שנת כחם חרבע ממורחיס חשר רכבו על רכבו נחמה נחמה
שם יחחדשם קין וחוקה וקין קין קטור חוקה כהר קין קטור שם נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה

אמר ליה ריכובי ידע אהי נקיא
רביבין וענא וחורי מינקתא עלי
ואם אידריקינון יוכא חד וימחון
בזענה ויעבור כעני ריבוי קדש
יעדיה ואנא אידבר בני ית
עובדתא דיקדמי ליה נקיא
יעדא עי לות ריכובי טע
ואמר עשו אישבו קמין עמי
כניבא לעמי ואמר ליה דגן
אשכח רהבין בעני דיכוני
ותב ביומא והוא עשו לארחיה
ישעיהו ייעקב נפל לסכות ובעא דיירה
ביתא ורבעידיה עבר בטל ויהו
עבא דאתרא כוכב
שלים לקדמיה דשכם דיבארעא דכנען
במקשה כנען אדם וישראל לקביל אפי ק
קדמיה ויבן ית אחסנת הקלא דפרסיה תמן
כשהגיה בידא דבני תמור אבוה דשכם
דמאר דירמן יאקיס תמן מדכחא ופלח
עלוה קרב אר אלהא דישראל
ונפקת דינה בת לאה

ויאמר אריו אדני ידע כיהילדים רבני
והצאן והכקך עלות עלי ודפקוב יום
אחד ומהכל הצאן ועבר נא אדני
לפני עיני ונאני אתה ללה לאטילתו
הכל אבה אעווי לפני וירגל הילדים
יעו אשר אבא אל אדני שיערה
ויאמר לפני אציה נא ענד מן העם
אשר אתו ויאמר למה זה אבא אהן
בני אדני וישב ביום ההוא עשו
לירשו שיערה ויעקב נסע סכתה
ויבן לו בית ולמנהו עשה סכת על
בן קרא שם המלום סכות
ויבא יעקב שלם עם כל
אשר בארץ כנען במאה ויבא אל
ויהו אתפני העיר ויקן את חלקה
השדה אשר נטה ישם אהלו מיד בני
המור אבי שכם במאה קשיטות ויבא
ישם מוכה ויקרא לו אל אלהי ישראל
והיא דינה בת לאה אשר
נחמה ונחמה נחמה נחמה נחמה נחמה
הלמד מן היסוד חנה נחמה נחמה נחמה נחמה
הילדים לפניהם שהם יטלים לנק' עד אשר חנה הקימה להם
חלום רשת לטעור צרעה ירחן שבחיו חצלו וחמה ילק כימור המשיח שנת נשלו מושיעם כהר
ציון לשטט את הקדש וימרה חנה יש עשה רשם ויאמר למה רעשה לי טובה שחית צדק לה
חמנו מן בעיטך ונחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה
ח ח' והיכן מצענהם רכה צמח דוד שנת כחם חרבע ממורחיס חשר רכבו על רכבו נחמה נחמה
שם יחחדשם קין וחוקה וקין קין קטור חוקה כהר קין קטור שם נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה

ויאמר אריו אדני ידע כיהילדים רבני
והצאן והכקך עלות עלי ודפקוב יום
אחד ומהכל הצאן ועבר נא אדני
לפני עיני ונאני אתה ללה לאטילתו
הכל אבה אעווי לפני וירגל הילדים
יעו אשר אבא אל אדני שיערה
ויאמר לפני אציה נא ענד מן העם
אשר אתו ויאמר למה זה אבא אהן
בני אדני וישב ביום ההוא עשו
לירשו שיערה ויעקב נסע סכתה
ויבן לו בית ולמנהו עשה סכת על
בן קרא שם המלום סכות
ויבא יעקב שלם עם כל
אשר בארץ כנען במאה ויבא אל
ויהו אתפני העיר ויקן את חלקה
השדה אשר נטה ישם אהלו מיד בני
המור אבי שכם במאה קשיטות ויבא
ישם מוכה ויקרא לו אל אלהי ישראל
והיא דינה בת לאה אשר
נחמה ונחמה נחמה נחמה נחמה נחמה
הלמד מן היסוד חנה נחמה נחמה נחמה נחמה
הילדים לפניהם שהם יטלים לנק' עד אשר חנה הקימה להם
חלום רשת לטעור צרעה ירחן שבחיו חצלו וחמה ילק כימור המשיח שנת נשלו מושיעם כהר
ציון לשטט את הקדש וימרה חנה יש עשה רשם ויאמר למה רעשה לי טובה שחית צדק לה
חמנו מן בעיטך ונחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה
ח ח' והיכן מצענהם רכה צמח דוד שנת כחם חרבע ממורחיס חשר רכבו על רכבו נחמה נחמה
שם יחחדשם קין וחוקה וקין קין קטור חוקה כהר קין קטור שם נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה נחמה

מגדלם מעליו ששמים מן חקר שלום מסכנות דוכו...
 וכן...
 עליו...
 קצתה מעו...
 ויקרא...
 לך...

ולדת ליעקב למיחוי בכנת
 ארעא וזוא יתה שבס בר
 חמור חוואה רבה דארעא
 נפיק יתה ושכיב עמה ועניה
 ואיתרעא יתה נפשיה בדינה כח
 יעקב חתם ית עולמתא ומלי
 תנחומין על לבא דעולמתא
 ואר שכם לחמור אסיה למימי
 סבלי ית עולמתא דלא יתו
 וייקב שבע ארי סאב ית דינה כרתי
 ובגוריו הו עס גתוהו בחקלא ושתיק יעקב
 עד מיתיהו: ונפק חמור אבהו ושכב
 לות יעקב למללא עמיה ובני יעקב עלומן
 חקלא כד שמעו ואיתגסיפו גובריא ותהו
 להו לחדא ארי קלנא עבר בישרא
 לכי שפב עס ברתיא דיעקב ובולא
 לאיתעבדא ומלי חמור עמהו למימר
 שכס ס' איתרעא ית נפשיה בביתכו
 הבוען ית... לאנר...

לדה ליעקב לדאות בכנות הארץ
 וירא אתה שכס בקחמור החוינשיא
 הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויעשו
 תדבק נפשו בדינה בת יעקב והיה
 אתה בער וידבר על לב הער
 האמר שכס אל חמור עבד לאמר
 קח לי אפ הילדה האתלא אשר
 יעקב שבע בימי חמור ודינה ביה
 ובגוריהו וסוקיהו וקדיה וחרש
 יעקב עדי צתס ויגעסו אבי
 שכס ארי ערל לדה ארעא וכני
 יעקב כני...
 ויתעבדו ארי איתרעא ליסכאד
 כני...
 ברי ית...
 ח...
 ע...
 ונתעבדו...

ויקרא...
 חסר דיני...
 סח...
 סכרי...
 סמו...
 וטרו...
 פאו...
 קיח...
 קמ...
 וכ...
 חסקה חסמ

שכס...
 חס...
 חר...

מרדדי כחשקה סגרימה כחשקה תאז טמון הדנכאן עלת דיהקמיה שקה טמון ארד דיעלחוס
 חרפה ייתי שמך היו חזיו הכן לחקך חק מסו קומלט עלנזרה - חרפה כבגיקוס גמול
 טורק קרבה כמנוי חורג להמוני להיות ממלח חינוסון נפשו לח להשעל ונתנו יון סעה ממנע
 לבי שרדיז משמשה בקוס כנוטן כמו ונתנו סלחם לשלם וכלב שלם וחר כמורקס נקד

והתחתנו אתנו בנתיבם תתנו לנו
 ואת בנותינו תקחו לכם ואתנו תשנו
 והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה
 והארץ ביה ויאמר שכנס אל אביו
 ואל אחיה אמצא דן בעיניכם
 ואשר תאמרו אלי אתן הרבו עלי
 כאר מהר ומתן אדמה כאשר
 תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשר
 ויענו בני יעקב את שכנס ואר
 חמור אביו במרמה ידברו אשר
 טמא את דינה אהתם ויאמר
 אליהם לא נוכל לעשות הדבר
 הזה לתת את אחתנו לאיש
 לנתיב למה הוא יחזיק
 בזאת נאות לכם אנה רבינו
 להמל לכם כל זכרונותינו
 בנותינו לכם ואת בנותיכם נקדח
 לנו וישכנו אתכם ורינו לעם ארץ
 ואם לא תשמעו אליט להמול
 ולקחנו את ביהטו והלכנו וייטבו
 דבריהם בעיני חבור ובעיני שכנס
 בן חמור ולא אדיר הפך לעשות
 הדבר כחשן בנות יעקב והוא נכבד
 מכל בית אבדו ויבדו מוד ושכנס
 בנו אל שער עיר ויבדו אנשי
 עירם לאמהם האנשים האנשים
 שלמים הם אתנו ויטבו בארץ

עיר הגבו
 שלחן
 אל
 אנשי
 בריחך
 השיאך
 יכלוך
 אנשי
 ואת חתנא בנא בנתיבון תתנו
 לנא ויתבנתנא תיסכון ליכון
 ועמנא תיתכון וארעא תרעא
 קדמיכון תיבו ועיביו ביה
 סחורתא ואיתתפינו ביה וואמר
 שכנס לאבוא ול אחיה
 אשכח רחמין קדמיכון וד
 תיכרון לי אתן אסגו עלי לודא
 כוהרין ובתנן ואהן כמה דתימרון
 ליה ויהב ליה ית עוליכתא לאנתו ואתיבינו
 יעקב ית שכנס וית חמור אבוי בחכמתא
 וכלילו דסא ית דינה אחתהון וואמר
 לא ניכיל לכי יעבד פתגמא הדין
 לימתן ית אחתנא לגבר דליה ליה
 ארי חיסודא היא לנא ונרס כד
 טעם לכון אם תהון בותנא למיגור
 כל הכורא וניתן ית בנתנא לכון
 בנתיבון ניסב לנא וניתב עמכון וניהא
 לעבא ויה ואסלא תקבלון מיננא
 למיגור ונדבר ית ברתנא וניזיל
 ושבר ית מיגור בעיני חמור ובעיני
 שכנס בר דכור ולא אורר עולימא
 למעבד פתגמא ארי איתרעי במחתא
 ויעקב והוא יקיר מפל בית אביו
 ואתא חמור ושכנס ביה לתי עקדתהון
 וכלילו עם אינשי קרת דהון למיגור
 ונבריא האלין שלמין איתן עמנא
 ויתכון בארעא ויעבדון בה מחורתא

כנס
 עיר
 סו
 נכה

ליהיה מונח בלבו של כל אדם וכל אדם יתקן כיוצא בזה מה שחזר עליו
 יתקן להם לפניהם ויבטחו בהם ויבטחו בהם ויבטחו בהם ויבטחו בהם
 ויבטחו בהם ויבטחו בהם ויבטחו בהם ויבטחו בהם ויבטחו בהם
 ויבטחו בהם ויבטחו בהם ויבטחו בהם ויבטחו בהם ויבטחו בהם

וארעא פרתיות ידיו קדמיהו
 יתבנתהו ניסבלנא לנשין וית
 בתנא ניתו להון פרס ברא
 יטפסון לנא גובריא למיתב
 עמנא למהוי לעבא חד במגור
 לנא כלדפרא במא דאין ון
 גורין יגיתיהו וקטנהו וכל
 בעירהו הלא דילנא אישון ברא

ניטפס להון ויתבון עמנא וקבילו מן חמור
 ומן שכס בריה כל נפקי תרע קרתיה גזרו
 כל דסרא כל נפקי תרע קרתיה ור חזרה
 בימא תליתאה בדתקיפו עליהו כיביתו
 ונסיביתין בני יעקב שמעון ורובי ארמי
 דינה גבר חרביה ועלו על קרתא לרוחמן
 וקטלו כל דכורא וית חמור וית שכס בריה
 קטלו לפתגם דחרב ודברו ית דינה מבית
 ששם ונפקו בני יעקב על לחלא קטלא
 זבוב קרתא דסאיבו אחתהו וית ענהו וית
 תוריהו וית חמריהו וית די בקרתא וית די
 בחקלא בזו וית כל נבסיהו וית פי
 טפריהו וית נשיהו שבו וזבובית כל די בביתא

שלמן
 לחמך
 יש
 מזור
 תחתך
 אין תבנה
 ב

והארץ הנה רחבת ידיך לפניך את
 בנתם נקה לנו לנשים ואת בנתנו נתן
 להם ואד בזאת יאתו לנו האנשים
 לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמו
 לנו כל זכר כאשר הם נמלים ומקנהם
 וקננים וכל בהמתם הלא לנו
 נאותה להם ומשבו אתנו וישמיעו
 אל חמור ואל שכס בנו כל יציאתי
 ישער עירו ויכלל זכר כל יציאתי
 ישער עירו ויהי ביום השם ישי
 בהיותם כאכיס ויקחו ישע בני יעקב
 שמעון ולוי אחי דינה איש חרב
 ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל
 זכר ואת חמור ואת שכס בנו הרגו
 לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכס
 ויצאו בני יעקב באו על החללים
 ויבאו העיר אשר טמאו אחורתם
 את צאנם ואת בקרם ואר
 חמריהם ואת אשר בעיר ואת
 אשר בשדה לקחו ואת כל חילת
 ואת כל טפס ואת נשיהם שבו ויבאו
 ואת כל אשר בבית

חורה להם דבר זה ועדי כן יש חרבו
 כשמעון בני שמעון על שם ממנו אחי דינה עבא קרתו עבס עבית נדחין אחיה נחיה סחיה
 טחטס ומידי טעוחין קו עבחו שטרין ער החללים יעשע חרבה לריס חילם ממנו טחטס
 לחרבה הזה וישכאל עשה חינו ושטח חרדיס חילם עטו כשון עבית וטעמו מלדע

ויבואו כל בני ישראל על העיר ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל
 ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל
 ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל
 ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל ויבאו בני ישראל

עברתם לשון מים עבדים חין דעתי עלה עבדיו וחגרה עלה היתה החכמה עבדתם חובה מאונתה
כד עבדו עיתו כד עבדו כלא שהיו חומרים עבדו חכמה ונחלת לך היו אונתה מתי מספר
חפצים מונעים חכמה הפקד חכמה חורפו ירח חרתה קום עליה לפי שחזרה עריך עשור חכמה
זאת מתוך הנני שיש לכם משכם והתקדמו מעני והחלפתו אמלוחכם אמר שלכם כמות שש

הלוא	ואמר יעקב לשבעון וללוי	ויאמר יעקב אל שבעון ואל לוי
ביום	עברתו יתילמיתו דכבו בינא	עברתם אתי להבא ישני בישבה ארץ
היום	וכן יתיב ארעא בכנענא	בכנעני ובפרזי ואנעמתי מספר ונאספו
נאסיהו	ובפרזא והואנא עם דמנין	עליו ודבני ונשברתי אני וביתי ויאמרו
והאבדו	ויתכנשון עלי וימהונני ו	הכזונה יעשה את אחותנו
הנמים	ואישה יצו אנא ואינש ביתי	ויאמר אלהים אל יעקב קום עליה בית
מאדום	ואמרו הכנפקת ברא יעקב	אל וישב שם ויעשה שם מזנה לאל
ותבונה	ית אחתנא ואמר יו ליעקב	הנראה אריך בכרהך מפני עשו אחיך
כד עשו	קוט סק לבית אל ותיב תמן	ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר
והריו	ועיבד תמן מדבחה קרס	עכו הסרו את אלהי הנכר אשר
נכוריק	אלהא דאיתגלי לך במעירקן	בתכנס והטהרו והחליפו שמלתתכם
תימן	מן קדם עשו אחיך ואמר יעקב	ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם
למען	לאינש ביתיה ולכל דעמיה	מזבח לאר הענה אתי ביום צרתי
יכרת	אערו ית טעוות עממיא דביענון	ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי
איש	ותרטון וישני בסותכון ונקום	ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר
מדר	ונסק לבית אל ואיעבד תמן	אשר בידם ואת הנזמים אשר
עשו	מדבחה קדם אלהא דקביל	באזניהם ויטמיו אתם יעקב תרות
מקשר	זלות ביובא דעקתו והוה מימרו	האלה אשר עם שבם ויסעו ויהי
מרמס	בסערי באורחא דאזלית	חתת אלהים על הערס אשר
אחיק	ויהבולות יעקב יתכל טעוות	סביבותיהם ולא רדפי אחרי בני
יעקב	עממיא דעמהון וית קדשיא די	יעקב ויבא יעקב לזוה אשר בארץ
	באודניהון וטמריהון יעקב	בנען הוא בית
	תרות בוטבא דעם שבם ונטלו והורו	
	דחלא דו על גירויא די בסודניהון ולא	
	רדפו בתר בני יעקב ואתה יעקב לדו די	
	בארעא דבנען הוא בית	

היום
ביום
היום
נאסיהו
והאבדו
הנמים
מאדום
ותבונה
כד עשו
והריו
נכוריק
תימן
למען
יכרת
איש
מדר
עשו
מקשר
מרמס
אחיק
יעקב

לפי הענין אתי ביום ערב

החלה סין הין קרק עב שם חזל שבה חתה
כחל שטת הקנה כבתא עלי שבתה עפתי
הב חקרה טרמס קמו הנה טרמס קמו כבת טרמס קמו ונבית טרמס קמו ונבית טרמס קמו
חמה שם

לא סוד ממנו ויאמרו לא סוד ממנו כי כד שתי לט...
אסף כולל בתר שים ברנט...
ונקומה גימל וכו' ונקומה ונעלה ביתא...

לחן וחד נותן בלשון רבים כמו חרבי וקוף חס בעליו עמו וכן להור שיהיו לשון אבות
 רבים וכלל משאר השמות לחתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה חתמה לשון רבים
 לענין ושלח ונתחבר משם עלה דבור חתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה
 מהחלטה להענין ונתחבר משם עלה דבור חתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה

אל הוא וכל העם אשר עמו ויבין שם
 מוזכר ויקרא למקום אל בית אל כי
 שם נגלו אליו האלהים בכרחו מפני
 אחיו ונתמת דברה מינקת ובקרה
 אל תחת האלון ויקרא שמו אלון
 בנות פ וינא אלהים
 אל יעקב עוד בנאו מפרן ארם
 ויברך אתו ויאמר לו אלהים שמך
 יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי
 אם ישראל יהיה שמך ויקרא את
 שמו ישראל ויאמר לו אלהים
 אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל
 גוים והיה ממך ומלכים מחלצוך
 יצאו ואת הארץ אשר נתתי
 לאברהם וליצחק לך אתננה
 ולרעך אחריך אתן את הארץ
 ויעל מעליו אלהים במקום אשר
 דבר אתו ויניח יעקב מצבה
 במקום אשר דבר אתו מיצבת
 אבן יסך עליה נסך וניצק עליה
 שמן ויקרא יעקב את שם המקום
 אשר דבר אתו שם אלהים בית אל

אל הוא וכל עמא דעמיה: ונא
 חמן מדבחה וקרא לאתר א
 אל בית אל ארי חמן איתגלא
 ליה מלאכיא ד' במעיד קיה
 מן קדם אחוהי: ומיתת דבורה
 מינקתא דדבקה ואיתקברת
 מלדע לבית אל בישטיל מישו
 וקרא שמיה מישר בנותא:
 ואיתגלי' ליעקב עוד
 במיתוהי מפרן ארם וברוך יהוה:
 ואמר ליה: שמך יעקב לא
 יתקרי עוד שמך יעקב ארץ
 ישראל היא שמך וקרא ית
 שמיה ישראל: ואמר ליה י
 אנא אל שדי פוי שוסני עם
 וכנשת שבטין יהון מנך ומלכין
 שליטין מעממיה מינך יפקון:
 ויתארעא דיהבית לאברהם
 וליצחק לך אתננה ולבנך בתוך ארץ ית
 ארעא: ואיסתלק מעליוהי יקרא ד' ב
 באתרא דמליל עביה: ואקים יעקב קמא
 באתרא דמליל עביה קמא: אנא ואסיד עלה
 ניסובין ואריק עלה מי שחא וקרא יעקב ית
 שמא דאתרא דמליל עביה חמן לבית אל

תבסך
 טשה
 ונפרת
 לעולם
 ביום עתיד
 מננה
 ביום שבת
 זרמיה
 ונבליס
 בל
 שער
 ועל
 יחמיה
 ידגודל
 וסאתה
 טאחד
 מהם

מלמעלה כשפוע הקד וחקטל מלמעלה ותמוך שלבול קוף לן אן חוג נבשר עם מלכב שהוג לן טלחמו שמעו
 בלשון וכלל משאר השמות לחתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה חתמה לשון רבים
 לענין ושלח ונתחבר משם עלה דבור חתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה
 מהחלטה להענין ונתחבר משם עלה דבור חתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה

וכי ידעו אית קברו דבניא דבין... ונתחבר מהענין דבורה חתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה
 חתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה חתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה חתמה לשון רבים
 ונתחבר מהענין דבורה חתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה חתמה לשון רבים ונתחבר מהענין דבורה חתמה לשון רבים

פסוקים כי נא נבר יחי מתוך יב ויבן פסוק שהיה נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר

פסוקים כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר
 כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר כי נאמר

ויסעו מבית אל והיו עוד כסדת הארץ
 לבוא אפרתה ותלד רחל ותקן
 בלדתה ויהי בדיק ששה בלדתה ות
 ותאמר לה המלדת אל תיראי כי גם
 זה לך בן ויהי בצאת נפשה פממה
 ותקרא שמו בן אוני ואמז קרא לו
 בנימין ונתמת רחל ותקבר בדרך א
 אפרתה הוא בית לחם ויבא יעקב
 מצבה על קברתה הוא מצבת קברת
 רחל עד היום ויסע ישראל ויס
 אהל מלאך למעלה עדר ויסע
 בשבן ישראל בארץ הנחל והוא אהל
 ראובן וישכב את כל ההר פלגשאל
 ויסמע ישראל
 ויהי בני יעקב שנים עשר ו בני
 לאה בכור יעקב ראובן ויסמע ורובן
 ויהודה ויששכר וזבלון ובני רחל
 יוסף ובנימין ובני בלה ששחת דת
 דן ונפתלי ובעזרלפה ששחת גסה
 גר ואשר אלה בני יעקב אשר ילד
 לו בפרן ארם ויבא יעקב אל יצחק
 אביו ממרא קרית הארבע הוא
 חברון אשר נר שם אברהם ויצחק
 קרית הארבע היא חברון דדר תמן אברהם ויצחק

ונטל מבית אל והוה עוד כרוב
 ארעא למייעל לאפרת וילדת
 רחל וקשיאת בכילדה והוה
 בקשיותה בכילדה ואמרת לה
 היתא לאת דחלי ארי אף דין
 לך ברי והוה במיפק נפשה
 ארי מיתת וקרת שכיה בר דוי
 ואביה קרא ליה בנימין ונמתת
 רחל ואית קברת בארחה אפרת
 היא בית לחם ויאקיס יעקב
 קמתא על קברתה היא קמת
 קברתה דרחל יעד יוכא דין
 ונטל ישראל ופרסיה משכניה
 מלה לא לכנולא דעיר והוה כד
 שדא ישראל בארעא ההיא הוא
 ראובן וישכב עס בלה לחניתה
 דאבוי ויסמע ישראל והו
 בני יעקב תרין עשר בני לאה
 בכורא דיעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
 וזבלון בער רחל יוסף ובנימין ובני בלה אמרא
 דרחל דן ונפתלי ובעזרלפה אמרא דלאה גר
 ואשר אילין בני יעקב דאית לידוליה בפרן
 ארם ויאבא יעקב לות יצחק אבוי ממרא
 קרית הארבע היא חברון דדר תמן אברהם ויצחק

אלה
 ביום
 אהיל
 ביום נבו
 ואת שמת
 לבני
 יהודה
 ביום
 אבנס
 ואלה היו
 פך ביום
 צהאל
 רבוא
 בשער
 יצבי ביום
 איתם
 ויראום

טבענו אש שהוק נענו טוב ביום פגע שהיא בעצ כחל כן מחוס נהר כי שטח בעצ כחל כבענין
 בשלן קימין לאי פמייח ביה קוז מלת כשן יטול כחל עש שלו כחל כמין חלנימין חלנימין חלנימין
 ויסע מתוך שלבלת שכיכי רעה עליהם רי א שכת ולמה טבלת חלנימין סכמתה רחל על יעקב
 מתת שהיה ריני טהלחל לחלחל חלחל חלחל ונתנה טהלחל חלחל חלחל חלחל חלחל חלחל חלחל חלחל חלחל

ימי האבות ראו כי בנין ואביו שמר את דברי אשר הוא לבדו לאמו ואביו יצחק ויהי
 יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק
 יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק ויהי יצחק

והוא ימי יצחק מאת שנה ושמונים
שנה ויגוע יצחק וימת ואסף אל עמו
וקו ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בנו
ואלה תולדות עשו הוא אדום ועשו
לקח את נשיו מבנות כנען את עדה
בת אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת זבעון החוי ואת
בשמת בת ישמעאל אחות נביות
ותלד עדה לעשו את אליפו ובשמת
ילדה את רעואל ואהליבמה
ילדה את יעיש ואת יעלם ואת
קרח אלה בני עשו אשר ילדו
לו בארץ כנען

והוא ימי יצחק מאת שנה ושמונים
שנה ויגוע יצחק וימת ואסף אל עמו
וקו ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בנו
ואלה תולדות עשו הוא אדום ועשו
לקח את נשיו מבנות כנען את עדה
בת אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת זבעון החוי ואת
בשמת בת ישמעאל אחות נביות
ותלד עדה לעשו את אליפו ובשמת
ילדה את רעואל ואהליבמה
ילדה את יעיש ואת יעלם ואת
קרח אלה בני עשו אשר ילדו
לו בארץ כנען

חמורת מי היטה צדקה שפחר חמור חמי אינרין שהיה צדקה לחמי ויהיו בני יעקב עשרים
מרתו לחורר לעצמן חמון משפלה כצדק נשלמה השורה ומשהה לחויים להמורה דשור סתול אל שפח
למדתן שנים צדיק ושנים שלח הער רחוק וכלו כמין יעקב ויחפי בשעת הקלה קרה בטר
יעקב בבור לשלה בטר לעבודה בטר למינן ולא נרגה בבורה לוסף לא לעצמן השכנים טענה כ

והוא ימי יצחק מאת שנה ושמונים
שנה ויגוע יצחק וימת ואסף אל עמו
וקו ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בנו
ואלה תולדות עשו הוא אדום ועשו
לקח את נשיו מבנות כנען את עדה
בת אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת זבעון החוי ואת
בשמת בת ישמעאל אחות נביות
ותלד עדה לעשו את אליפו ובשמת
ילדה את רעואל ואהליבמה
ילדה את יעיש ואת יעלם ואת
קרח אלה בני עשו אשר ילדו
לו בארץ כנען

שבעי ממרחן שם קמסור קרית החטע שם העיר וחתיקה ללבתי ממרחן קהרל מן דרך המקדשות
לכך בגנדי שמו כפול בגנן זה וכען כירא פרא חכש רחם הונך להטיל טורח בותנה צדיק ונינה קשת
כח צדקה לחמי בעמל חפ השיה שנה יחל פרהלי חף כחן חמל קהרל ויגוע חן מוקדם מאורר בתול
כבכרן שלוסף קדמ למיתרע שלוסף צ שנה שהה יצחק חיה ופ טנה שכן ויהיו ימי יצחק פון טנה
ויצחק היה בן ט שנה בשנולג יעקב והוא חרוב ויוסף נמכר כן זי שנה וחורה שנה ק וח ליעקב
כנען כן שנה נכרך ויל שנה עונק כפרעבד כפרעין כסוף פרה רונגו יצחק קריעו שנה ויל שנה
כחשה וסוף יל שנה נגד יוסף שכן ויהי חמר יל כח ליוסף הה רשע נח ויז עג שלח נמכר יוסף הה רשע
ויכרה קב שנה נמז שנה היה יצחק חמר חפר יוסף עג כחילין היה בשלח כחילין וסוף חמר בשלח שנה יג
מקטור בשלח לעו חלה כח היה יקוה חורר רע כלה חמה יהוה לו שיהי כח רשע כח לחטע חרמס
עכר רעו חס כרענל כרעב עו לח שנה כו של רעו היה שנואה כרעב ויהי ועם וסל רעו חרמס
שה יצחק חלה כחל מענה יהוה עקד קבר עכלם כעממרו היו כח כר שית זולק קר חורר חמר חמר
כחל מדל כח שמוט גמחלה שחורה גר שרבייר והעלה לעולה והקט חשה ולמב האע כחל חמר
שחילט שחורה חחן נבו עג שקוח השיחה למשמר שחל וחלה כחיל עג חרע שחורר חמר חמר חמר
וכחיל היה שחל על חמר חפן עקה קוח מנוי עם אכיל שחל חמר

קב"ה ג' וחס וכו' ויעקב כפי צד העל קב"ה ויסיקה לה כפי צד ימי שבעה ימים
א' כפי על וסוף יעקב מצד על ויסיקה לה כפי צד ימי שבעה ימים
קב"ה חל כפי על ויסיקה לה כפי צד ימי שבעה ימים
והוא ימי יעקב מצד על ויסיקה לה כפי צד ימי שבעה ימים

ולך לחק עני כהן כהן עני... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה...

ויקה עשו את בניו ואת בניו ואת בניו ואת בניו... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה...

ודבר עשו את בניו ואת בניו ואת בניו... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה...

ואל בניו ואל בניו ואל בניו ואל בניו... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה...

ועל בניו ואל בניו ואל בניו ואל בניו... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה...

ועל בניו ואל בניו ואל בניו ואל בניו... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה...

ועל בניו ואל בניו ואל בניו ואל בניו... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה...

אחרי כן ואל בניו ואל בניו ואל בניו ואל בניו... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה...

מגילת עזרא... ואל בניו ואל בניו ואל בניו ואל בניו... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה... וכל חק מנחה...

121

ענין המצוה ויחידו סוף חמס אף דמטענא מגדל קוח רומע ענשק הספד ביהוסי החומר
 וכן ונשם טקומצריס ופוטו ונשם: ו: בתעבי יתומסס חגזתס ולח נחור חקס קלח קבלעל נחמ פתן קלח
 וחגיגת עטק טל זנש חמר פני עו ישב עקב חחר סכס חגזל ע יזוכי עטו עטל חזוכו
 ככך קניה סלח הזח סוכ לעט היחך עטי סכוסקד מלחמ דחקס חך קובלו

פני עו ישב

עיר חובב
 יעלניו של
 בחד ציון
 של שבת
 הר עשו
 חוקיה לית
 המלכה

הדרושם עירופענוישם א תו מיריטמ
 בתמטרד פת כי זהב וואלה שכור
 אלופי עשול כי שפחהם למקמתם
 בשבתם אלוה תמנע אלוה עלוה אלוה
 יתה: אלוה אהר יבנה אלוה אלה אלוה
 פינ: אלוה קנו אלוה תימן אלוה מכאר
 אלוה מנדיאל אלוה עירם אלה אלופי
 אדום למשבתם בארץ אחותם הוא
 עשו אבי אדום: פרע פני עו ישב
 יעקב בארץ מגורי אביו
 בארץ בניען: אלה תלדות
 יעקב יוסף בן שבועי שרה שנה היו
 רעה את אדיו בצאן והוא נער אר
 בני ברהה ואת בני זלפה נשי אביו ובא
 יוסף את דבתם רעה אלא כיהם

ו ישב

ותיב

עיר חובב
 יעלניו של
 בחד ציון
 של שבת
 הר עשו
 חוקיה לית
 המלכה

הדרושם עירופענוישם א תו מיריטמ
 בתמטרד פת כי זהב וואלה שכור
 אלופי עשול כי שפחהם למקמתם
 בשבתם אלוה תמנע אלוה עלוה אלוה
 יתה: אלוה אהר יבנה אלוה אלה אלוה
 פינ: אלוה קנו אלוה תימן אלוה מכאר
 אלוה מנדיאל אלוה עירם אלה אלופי
 אדום למשבתם בארץ אחותם הוא
 עשו אבי אדום: פרע פני עו ישב
 יעקב בארץ מגורי אביו
 בארץ בניען: אלה תלדות
 יעקב יוסף בן שבועי שרה שנה היו
 רעה את אדיו בצאן והוא נער אר
 בני ברהה ואת בני זלפה נשי אביו ובא
 יוסף את דבתם רעה אלא כיהם

לעולם לא יאמרו... ויגדלו את שם ה' ויחזקו ימיהם... ויגדלו את שם ה' ויחזקו ימיהם... ויגדלו את שם ה' ויחזקו ימיהם...

פה אמר
זהו על
שלושה
בשר
ישראל

וישראל רחמים יתן... ארי ברחמים הוא אליה ועבד לה... כהן ואדם... ויהיה רחמים אביון מבל אחורי... ופנוי יתיה ולא יבן למלית עימו... שלם וחלם יוסף חלמא ורחו... לאחיה ואוס יפיו עוד סנו יתיה ואמר לחון... שמעו כלן חלמא הדין דחלמית והא אנתו... מאסרין איסרין בטחקלא והא קמרת... איסרתי ואף אזדיקיפת והא מסחרין... איסרתכון וסגדן לאסרתי ואמרו ליה אחורי... המלכו את מדמי למיכלך עלנא או שולטן את... סבר למשלט בנא ואוס יפיו עוד סנו יתיה על... חלמוהי ועל פתגמיהי וחלם עוד הרמא... אחרנא ואשתעי יתיה לאחיה ואמר הא... חלמית חלמא עוד והא שמשא... זכור אחד עשר כוכבא סגדן ליי ואשתעי... לאמרו ואל אחיה ונתן ביה אביה ואמר ליה... מה חלמא הדין דחלמתא המיתא ערתי... אנט ואידך ואחך למסגד לך על ארעי... וקנט ביה אחורי ואבתי נטר ית פתגמא... ואל אחיה למרעי ית ענא דאבוהון בשכס... ואמר ישראל ליוסף הלוא אחר רען בשכס... אהא ואשלחני לותהו ואמר ליה האנא...

וישראל אהב את יוסף מבבל בני בני... בן זקנים הוא לו ועשה לו בגנת פסים... וידאו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל... אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו שלם... ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו... עוד שנא אתו ויאמר אליהם שמעו... נא החלום הזה אשר חלמתי והנה... אנרני מאד כי אלמים בתוך השדה... והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה... תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי... ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו... אם משול המשל בנו ויוספו עוד... שנא אתו על חלמותיו ועל דבריו... ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו... לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד... והנה השמשוה ירח ואחד עשר... כוכבים משתחוים ליי ויספר אל... אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר... למה חלום הזה אשר חלמתה נבא... נבוא אני ואבך ואחיד להשתחוות... לך ארצה ויקראו אחיו ואביו... שמר את הדבר ויילכו אחיו לרעות... את צאן אביהם בשכס ויאמר... ישראל אל יוסף הלוא אחך רעס... בשכס לכה ואשלחך אליהם ויאמרו...

הגני

קשרין כלו עתים וכן מושף אימיתו ושלם מסנה... והחלמותו טעמו כדון קמה נקמה ורע וגם ככה חוזקת לעמוד עשתמה בזיקתה ועל כדיו ועל כדיו... ועל שדה מבין ואביהם יוסף שלם אביו והנה עמיתו חוזק נחכו כבשקם ועשנו

הספר בן חן... ויחזקו ימיהם... ויגדלו את שם ה' ויחזקו ימיהם... ויגדלו את שם ה' ויחזקו ימיהם... ויגדלו את שם ה' ויחזקו ימיהם...

אין ישי... הנחמים... ויחזקו ימיהם... ויגדלו את שם ה' ויחזקו ימיהם... ויגדלו את שם ה' ויחזקו ימיהם...

לכמה מהם... וזהו חסדו... וזהו חסדו... וזהו חסדו...

אמר ליה אייל בען חזיית שלם
אחך וית שלם ענא ואת בני
פתומא ושלחיה במישר חדרון
ואתא לשבס ואשבס חיה נבוא
והאטעי בחקלא ושאיריה
נבוא למימר מה את בעני ו
ואמר ית אחי אנא בעני חזי בען
לי איכא אינון דען וממר נבוא

נבוא מיכא אחי שלמעית דאמרין טייל לדת
ואול יוסף בתר אחוהי ואשבס חזון בדורין
וחזו יתיה מרחיק ועד לא קריב לחזון וחשט
עליו למקמליה וואמרו ובר לא אחוהי חזון
מרי חלמיא דיכיא אחי וכען איתו ומקמלניה
ונרמיניה בחדמן גוביא ופטר חיתא בצפון
אכלתיה ונחזי מה יהא בסוף חלמוהי וישט
דאובן ושיזכיה מידהון ואמר לא נקמלניה
נמש

לשרתהון אן לשרת עמין קנע נאו עיוה וזריזות נמדדו למצותא כוונת עמין קנע
באחי אשטותיות מעמד חכרון והלח חכרון כהר שנת ועל כנגבי כח עני חכרון שח מעמד עמוןה של עני
היכר עמון קניס מה שגלחל כין קנעל כגדי יהיה זרעך וגי ויסא שכמה מקו חכון עמוןה שח קנע
השטות עני חזרניה ושם עמוןה מדע כירג שז וילך רחטעם שכמה וימצתה חיש זה גבי יצטע
מה קיש עמין מן קאחוק עבה דוקנה לבקש להם עבד דרית שימיתך מהם ונפי פאטו של עמין שם
מקום קחן וחין מקרין ונח מעדי פשעו וירגבו ונתמלאו נבלים וערעמוות חזרני פמו חרני עני
כגליו ועבאמה יהיו מדמתי חר יצחק מקרא זה חומני כרשני דוח הקדש חומני חכון קס חמון
ועד קו והסר גמייס וחומר ועבאמה ככ מעיקום חס סכס לוסכ נח חרשכ שימנה חס חמון
יהו חלמוהי שמכון סיה קנעו כאל חלמוהי נח נבוא עש משמש ז מדה למסן חלמוהי
כוח הקדש מלפני על רחובן של חמר זלח לעיל חרני שיבא חזרני חס סכס חמר חלמוהי
וגדו סכס נח יתיה הקרחון חל כח חרני חמר חלמוהי

ואמר לו לד באישה את שלום אחיו
ואת שלום האתן וזה שכני דבר ויש
מעמק חדרון ויבא שכמה וימצאהו
איש והנה תעה בשרה וישאלהו
האיש של אמר מחתבק שו ואמר
את אחי אנכי מבקש הנידה נא לי
איהם הם רעים ואמר האיש נסעו
מזה כי שמעתי אמרם נלכה דתניה
ולך יוסף אחר אחיו וימצאם בדרך
ויראו אתו מרחק ובגדים יקרים
אליהם ויתנבלו אתו להמתו ויאמרו
איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלוח
בא ועתה לבו תהרגהו ונשלכרו
באחד הברת ואמרנו חיה רעה
אכלתהו ונראה מה יהיו חלמוהי
וישמע ראובן ויצלהו מידם ואמר
לא נכפנו נפש

לשרתהון אן לשרת עמין קנע נאו עיוה וזריזות נמדדו למצותא כוונת עמין קנע
באחי אשטותיות מעמד חכרון והלח חכרון כהר שנת ועל כנגבי כח עני חכרון שח מעמד עמוןה של עני
היכר עמון קניס מה שגלחל כין קנעל כגדי יהיה זרעך וגי ויסא שכמה מקו חכון עמוןה שח קנע
השטות עני חזרניה ושם עמוןה מדע כירג שז וילך רחטעם שכמה וימצתה חיש זה גבי יצטע
מה קיש עמין מן קאחוק עבה דוקנה לבקש להם עבד דרית שימיתך מהם ונפי פאטו של עמין שם
מקום קחן וחין מקרין ונח מעדי פשעו וירגבו ונתמלאו נבלים וערעמוות חזרני פמו חרני עני
כגליו ועבאמה יהיו מדמתי חר יצחק מקרא זה חומני כרשני דוח הקדש חומני חכון קס חמון
ועד קו והסר גמייס וחומר ועבאמה ככ מעיקום חס סכס לוסכ נח חרשכ שימנה חס חמון
יהו חלמוהי שמכון סיה קנעו כאל חלמוהי נח נבוא עש משמש ז מדה למסן חלמוהי
כוח הקדש מלפני על רחובן של חמר זלח לעיל חרני שיבא חזרני חס סכס חמר חלמוהי
וגדו סכס נח יתיה הקרחון חל כח חרני חמר חלמוהי

מאמר... וזהו חסדו... וזהו חסדו... וזהו חסדו...

אמר ליה אייל בען חזיית שלם... וזהו חסדו... וזהו חסדו...

הענפים שוחטי בהמור המך ויהי כעבד הוי' למה נקמכה פניו ונבחו והפסיק בפשרו שנוסף למר
 שהוה נדון ומגולתו לחיו כפניו כעבד חביבם חמנו חרבה חמדת למוכרו חיל חננת להטיט אכחו קיינו שומע
 ק' ויער אש עונו שבתו עמו יעבד דבדן והיה כבויב סס מקוס וחניו ע' שפסקה בעל דר עקל כוז
 נאן היה תהיה לי בעה חבוב אשר לחיכוט מימיו וחס נחמן מקכח להויענו וברח' דכה דאיה ורקרא אמו

ויבא אהרן ויבן את ביתו ויבן את ביתו ויבן את ביתו

ואנכי העלית אתכם מארץ מצרים ואורך אתכם במדבר ארבעים שנה לדשת את ארץ הארץ ואקים מבניכם לנביאים ומבחינים לנזירים ואף איזאת בני ישראל נאם יהוה ותשקו את הנזירים ועל הנביאים צויתם לאמר לא הנבואה הנה אנכי מעיק החלכם כאש תעיק העגלה המלאה לה עמיר ואבד מנוכ

ומדינאי וביני יתיה לבצרים למט' ובא דפרעה רב קטוליא והוה בעידנא ההוא ונחת יהודה מלכת אחוהי וכטא עדגס' י' עדלמאה ושמייה הורה וחוז' תמן יהודה בתגבר כנענאי ושביה שויענסבה ועל לותר' ועדיאת וילידת בר וקרא ית שביה ער' ועדיאת עוד וילידת בר וקרת ית שביה אונ' ואוסניה עוד וילידת בר וקרת ית שביה שלה והוה בכויב כד לילדת יתיה ונסיב יהודה אתתא לעו בוכריה ושביה תמר והוה ער בוכריה דיהוה ביש קדם' ואמיתיה י' ואמר יהודה לאונן על לות איתת אחי' ויבס יתה ואקים זרעא לאחוד' וידע אונן ארילא ער יציה מתקרין זרעא והוי כד עליה לות איתת אחיה וימנהל

והבידנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סרים פרעה ישר הטבחים ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמיו שמו חויה וידא ישש יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקרה ויבא אר' ויתהר ותלד בן ויקרא את שמו ער ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכויב בלדתה אתו ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה ומתו יהוה ויאמר יהודה לאונן בא אל אישה אחיך ויבס אתה והקס זרע לאחיד' וידע אונן כלא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לכלהי נתן זרע לאהיו וידע בעיני יהוה אשר עשה ויכתום אתו ויאמר יהודה לתמר כלתו שכי אלמנו בית אביך עדינך שלה בני כי אמר פחמות נכדהו כאהיו ותלד תמר ותשב בית אביה

ויבא אהרן ויבן את ביתו ויבן את ביתו ויבן את ביתו

שלה תפקוד דנכעשטי' כ

כרשת של אונן משחית דנשי ספא כחונן וימת גם חרע כמיתו נשג' סגרת של חונן נמה היה ענ מפחית ריש

יהודה נמל' י' וקח אשה יהודה לער' וימנהל ויבס יתה ואקים זרעא לאחוד' וידע אונן ארילא ער יציה מתקרין זרעא והוי כד עליה לות איתת אחיה וימנהל

כה שנה רבבה ותבוא שנה והקס זרע הקטן יקרא עש המר ושחר חרבה לש מפני שזו אורה מסתור פלא
 כלומר חכה היה חובה פקס שלם היה ערעל להשיגה ל' כי אמר פן ימור מוחזקת היא שימור הנשיה זי עש
 גזוז צמנו וייצמנה לעמוד על גזוז צמנו שנה רבבה וכש מסון הוא חומר וירד רבמנה כשי פועה קהר
 הורה יחס עשן לה מסון וזכה לה מסון ורתעלה בשתעשה שלם יביד עה והשכפתה ענים עתה חרה

וירבו הימים וותמת בתי שיע אשת יהוה
 וינחם יהודה ויעל על גזוי צאנו הוא
 והורה רעהו העדלמי תמנתה ויגד
 לתמר לאמר הנה חמיר עליה תכנתה
 לגו צאנו ותסר בגדי אלמנותה מעלי
 ותכס בפצעים ותתעלה ותישב בפתח
 יענים אשר על דרך תכנתה כיואתה
 כי גדל ישרה והוא לא נתנה לו לאשה
 ויראה זהורה ויריטכה לזונה כי
 בסתה פניה ולט אליה אל הדרך
 ויאמר הנה נא אבוא אליך כי לא
 ידע כי בלתו הוא ותאמר מה תקולי
 ביהבוא אלי ויאמר אנביא שלח
 גדי עזים כיה צאן ותאמר אם תחן
 רבון עד שלחך

הענים של דרך תמנה
 וזנ דכאו בפתחו סנה צדקס אכינו אכנה עניס
 משרה חרות כי יחרה כגל של עת הפקרה
 שמה חנה יהודה שהיה משהו לה שמד ממנו
 ענס ויחשכה טונה נפ שווכר בפרצת ירכיס
 כפכה פעה ונן ענה חורה ולה כרה ומרה
 חלכ כפכה כשה כמורה עביר חרה צועה
 עת חשקה ויע שיה מכך שהיה טן נטה ל הנדך עמית הכה
 נח הפי עמך ודעך לך בגון הכה הזמנה החסון ממקום פיס
 נרנה כגון נרנה וחק חרפ טנה זמנה קרוב לטון נרנה קס עטון
 מסון

וכגו יומיא וכיתת בת שוע איתה
 יהודה ואתנהים יהודה וסליק
 על גזויה עניה הוא והירה חמיה
 עד למאה להמנת ואתחזה לתמר
 לביכר הא חמויך כריק לתבנת
 לכינו עניה ואעדיאל לבושי
 ארברותה מינה ואתכסיאת
 בענא ואיתקנת ויתבת בפרשון
 ענין דעל ארה תמנת אריחות
 ארירבת שלה והיא לא איתוהנת
 ליה לאיתו והוא יהודה וחשבה
 כנפקת פרא ארי כסיאת אפהא
 וכטא לותה לארחא ואמר הכי
 נשן אישיל לותד ארי לאידע אי
 כרניה היא ואמרת מהתן לי
 ארי תיעול לותי וואמר אנא

אישלח גדיא
 בר עזוי מוענא
 ואמרת אכתה
 משבונא עד
 דתשלח
 ינוס בינס ההוא נאסיהוה
 שמעו את הדבר הזה אשר
 דבר יהוה עליכם בני ישראל
 על כל המשפחה אשר היא
 מארץ מצרים לאמרו
 אתכם יד עתי מלמשנת
 האדמה עלבן אנד עינו
 את בר עינתוכס הירכז
 שנים יחדו בלתי אסנועד

הישאג אריה בני צר וטרה אין לו היות כפיר קולו כנפיע ית בקרה אם דבר התפול אמר על
 הארץ ימקש אין לה רועלה פח מן האדמה ולבו לא יד

מקלוחין לא יאמץ כחונבו טאימלט נפשו ותפש הקשת לא יעבור קלברגיו לא ימלט ורכבתו לא ימלט נפשו ואמין לו בגבורים ערוס

לחמה וט טליתוה לבן טי אשלה ט וסואנו אשלה גזוי ענים או איסוי אשמה לא א לח אשורא או
 א שלח אנס ובחתט וסוקה מיט אשלה כס או דבר אשלה קן אערי אי טמיסולא היה ואזיקת א
 הלוי שתי יד כיו עמכס ומאשלה את האדם יל עד יא מארשו לטוב כסו וסו אכ תחן ערסן עד שלחך
 עשה ידמך מלומב עד דז תה מכך רגלך ועד קודם כמחנה עו הרת יא כי אשכ עד שוכן עד קודם ע

והתמיד ופתיך שקר ושאיר עכבה שחנה חורם כה ופתיך שמלתך שחנה מבבקה בתי ותקל ט
נטעים כונן ט צדיקס כונן ט קדשה מקדשה מומוער לזנב תקח לה יהיה להמה שבידה ט
נהיה לבז חס תקנה שני רבבס קוד ונתי קון כימה עלי עשור לחמה שכי קטה שרת הקדי
מה ולפי שממה יהודי לעת כיו כנוי שים גה עכר לתנת יוסף כימו כימיקו גם חודר כנוי שים

ויאמר כה היערכו איש אתן לך
והאמר התמד ופתיך ומטר אישר
בירך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו
ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה
ותלבש בגדי אלכנטתה: וישלך
יהודה את גדיה עיים ביד רעהו
העדלמי לקחת הערבון מיד האשה
ולא מצאה ויאמר את אנשי מקמו
לאמר איה הקדשה הוא בעינים
על הדרך ויאמרו לא היתה בזה
קדשה: וישב אל יהודה ויאמר
לא מצאתיה וגם אנשי המקום
אמרו לא היתה בזה קדשה: ויאמר
יהודה תקח לה פן נהיה לבז הנר
שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה
ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה
לאמר זנתה תמר בלתך וגם הנר
הזה לזננים ויאמר יהודה הוציאו
ותשרפו: הוא מוצאת תוריא שלחה

ואמר מה משביא דאתן לך
ואמרת עיקרך ישושיפך וח
וחוטרך די בידך ויהב להווער
לחה ועדיא את ליה: וקמה
ואילת ואעדיא את עיפה מינה
ולבישת לבושי ארמלורתה:
ושרר יהודה יתגדיא בר עיזי
ביד רחמיה עד למאה למיסב
משכונא מידא דאיתתא ולא
אשכחה: וישאיר ית אינשי
אתרה למימר אן מקדשתה
דהיא בעינין על אורחא ואמרו
לית הבא מקדשתה: ותבלות
יהודה ואמר לא אשכחתי ואן
אינשי אתרא אמרו לית הכא
מקדשתה: ואמר יהודה תסב
לה דיילכא נהי
היך רא שדווי
גדיא דדינאות
א אשכחתי

אם יתקע
שופר
בעיר
ועם לא
יחרדו
אסתרו
רעה
בעיר
ויהוה
לא עשה
כילא
יעשה
אדני
יהוה דבר
כי את
גלה
סדוא

ויהוה כגלות ירמיה ואתחיה ליהודה למימר וניאת תמר
בלתך ואם הא מעדיא כונתה ואמר יהודה אמר לה
והתקודי: **תוספתא** והיא שר... מתקמ

עבדיו הנביאים ואריה
שאנטי לא ירא אדני
ויהוה דבר מילא ינבא:
שבת הניכה

רבו ושמחה בתציון
הנני בא ושנתי בתוכי

מנה שמנד מגדו לוי... המהים כמו ומשנה מותר משפחיתם וכן רוצם חקלס בלגות ירחית הקה טוננטי סס דכר מעוכר
כמו חשה קרה וכמו ברה שיעל ונגף חמ חשך מרשקה משום ממזיר כר שלש היתה שקור

א יחיד עד אשר אכונא ייחה ויהוה... היה תקון לה פן יעשה לב יחיה לכה... שמה דארץ חזיונא ולחון...

ויוסף מצרים חזר לנגן רחם וישלח שהכסף בברי' לממוך יבדו של יהודה למכירתו שניוסף שרצתו
הוא חקו מגולדתי שפתי' לממוך כעשה חסדו על פי עיניו למען שהקדמו לו נחלק מה' זולו שנים שבטובה חף
זו בנבונה. לשום שמים שחקה נחצתו וכלן שלה שפתי' להעמיד כעם ממנו וחינה יודעת חס ממנה. חס
מכנה. ויהי חרשו כשיחך. שם שמים סגור פניו וכל ילעו היה לזון קצר חסד חסד כלומך וכל מעדיו לו

ויוסף הורד מצרים ויקנה
פוטיו פר סרים פרעה שר הפובח
איש מצרי מיד הישמע אליו
הורדהו שבה ויהי יהוה עמו
איש מצליח ויהי בביתו המצרי
וירא אדניו כי יהוה איתו
הוא עשה יהוה מצליח בידו וימצא
יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדו
על ביתו וכל גישלו נתן בידו וימצא
יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדו
על ביתו וכל גישלו נתן בידו וימצא
הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש
לויכרך יהוה את הבית המצרי בגדל
יוסף ויהי ברבת יהוה בכל אשר
ישלו בבית ובשרה ויעזב כל אשר
לו ביד יוסף ולא ידע אתו באומה
כי אכ הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף

ויוסף איתך לכל צרים וזבנה
פוטיו פר רבא יפיעה רב
קטוליא זכרא מצראה מיד
עובא דאתה ויהי לתבין והור
מיכרא דיוג בסעדיה דיוקפונה
גבר מצלת והוה בבית ריכונה
כצראה והוא ריכונה ארי
מיכרא ד"י בסעדיה וכל דהוא
עבד ו"י מצלה בידיה הוא שבה
יוסף רחני בעיניה וישני' ש'
יתה ומנייה על ביתה וכל דאית
ליה בסר בדיה והוה מעיד
דבעייתה בביתיה ועל כל דאית
ליה ובריך ו"י תבית מצראה
בדיל יוסף והות ברכתא ד"י
בכל דאית ליה בביתא ובחלקא
ושבך כל דליה בידא דיוסף
ולא ידע עימיה מרעס אלהין
לחמא דהוא אכל והוה יוסף

ויאמר
אחעמידי
לכני
ראב
הכירו
הבגדים
הצאנים
מעלי
ויאמר
אין
ראה
העברתי
מעליך
עונך
והלכש
אותך
בחלצהו
ואמר
ישימי

למך ידע חרף ממזמק נחיה ייהן לטל ללוס כ'
חסד חסד ה"ח חסרן לח אגנד הכינח נלא וקיי
נשן חכלה ומחנה פיה ויהי יוסף יפה רחם ויפה מדרתה כיון שרחה עממו
מזלה רחמי לטוב וסרה יוכנס נכסעו מה הקנה חכך מבח כל עדיך
וסרה מכל לנכסעך חס מנה קר חנה יוכס מיד ורעח חסר חזונו חנה

צנה טחיד על אישו
וישיבו הצננה הטחור
על דאש וילבישוהו
בגדים ומלאך יהוה

עמד ויעל בלא דיהוה בירושע לאמר בהא כר יהוה צבאות אסכ דרבי תלך וואסאת
משמרתו תשכר ונכאתה תדין את. ויגם תשכר את חצי ונתת לך מה רבים
בין העמדים האלה ושמע נא יהושע ויגדל את הרעד הישבים לפניך כי
אנשי מופת הנה כי הנני מביא את עבדי צמחו כי הנה האבן אשר נתתי לפניו וישע

על ביתו ו"ו ויפקדו על ביתו ויאמר לאשר על ביהו ויוסף אמר לאשר על ביתו על ביתו
פר העוף רבא וילך אקנה חמתה על הראיה כי נכנע אחאב ישען על ביתו ולא עמד אוכל במל וסו
אם הלחם אשר הוא אוכל ויהוה באשר ילכ הוא עבא אם יועו ונפלו על פי אוכל גם איש שלמי
ע"י מתעסק ופסקו וסו כתיב בסדר וירא ב"ה באשר ט"ו וסו כתיב בסדר וי

אלה הן אותות ומופתים אשר יעשה לך ה' אלהיך כי אתה יושב בארץ מצרים

יפה תאר ויפה מראה ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדני את עיניה אל יוסף ותאמר שככה הן אדני לא ידע אתי מה בכית וכל אשר יש לזנות בידי אינו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני כמאומה כי אם אהיה באשר ארת אשתו ואך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים ויהי כדכרה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשבב אצלה להיות עמה ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית ותתפשהו בכגדו לאמר שככה עמי ויעזב כגדו בידה וינס ויצא החוצה ויהי כראותה כי עזב כגדו בידה וינס החוצה ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצדוק בנו בראי לי לשבב עמי ואקרי לה בכור גדול

שפיר כריזא ויא בחווא והוה נתר פתוכיאה אילין וקפרת איתת ריבונה יתעיהא ליוסף ואמרת שכוב עימי וסריב ואמר לאיתת ריבונה הוה ריבונא לאידע עיפי מיה די בביתא וכל דאית ליה מסר בידי לית רב בביתא הדין כע ולא כנע מינא מידעס אלהין יתך בדיל דאת איתתך ואכדון אעליד בי שתארבתא הדא ואחוב קדס יצ והוה כד כלילת עם יוסף יום יום ולא קביל מינה למשכב לורתי למהוי עימה והוה כומא הדין ועאל לביתא למכדק בכתי חושבניה ולית אינש מאינשי ביתא תמן בביתא ואחדתיה בלבושיה למיכר שכוב עמי ושכקיה ללבושיה בידה וערק ונפק לשוקא והוה כד חזרת ארי שכבון

תקראנו איש לרעהו א תחת גפן ואלתחת האנה וישב המלאך הדבר ויעירני באיש אשר יעירני קוץ ענב חדש עינך כל לשחתי הנה על ראשה ושבעה נרתה עליה שכבה וסככה מוצק לנרות אשר על ראשה

את יתן אותי לזה ולשבועה פן נטרף אותך הנק נשפט אותך על אפך יג צבאות השם אלהיך מאהבך שבהך באם הלדת אותך והפשיט אותך אמבדך צבדות את את שרית אתך אותך אבן השאטות אותך מסבב יעשש אותך בחמה חתמת לך ויבטל אתך ויפסד אתך והפעותי אותי כנעם יתן אתך באמה יום שש ושל דעתי בלתי אתך

אשר יעשה לך ה' אלהיך כי אתה יושב בארץ מצרים

ויקראוהו שמו חמור וכן נקראו חמור וכו' וזהו שכתבנו
 כי דע לזכור שיהי מקור כלל וכו' וזהו שכתבנו
 מרעבד כחשי ארבעה עשר חמור וכו' וזהו שכתבנו
 לזכור כי חמור וכו' וזהו שכתבנו

הנה
 כנס

ויהי כששמעו ביהדימתו קולי ואקרא
 ויעזב בנדר אצלי וינס ויצא החוצה
 ותנח בנדרו אצלה עד כזוא אדנו אל
 ביתו וותדבר אלי ופדברים האלה
 לאמר בא אלי העבד העבד אשר
 הבאת לנו לעחק בני ויהי כהדמי קולי
 ואקרא ויעזב בנדרו אצלי וינס החוצה
 ויהי כששמע אדנו את דברי אשתי
 אשר דברה אלי לאמר נדברים
 האלה עשה לי עבדך ויחר אפי
 ויקה אדני יוסף אתו ויתנהו אל
 בית הסהר מקום אשר אסודי המלך
 אסורים ויהי שם בבית הסהר
 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד
 ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר ויתן
 שר בית הסהר ביד יוסף את כל
 האסירים אשר בבית הסהר ואת
 כל אשר עשים שם הוא היה עשה
 אין שר בית הסהר ראה את כל
 מאומה בידו באשר יהוה ארתו
 ואשר הוא עשה יהוה כצליו
 ויהי אחר הדברים האלה חטאו
 משקה מלך מצרים והאפה לאדנות
 למלך מצרים ויקצת פריעה על
 שני סריסיו על שר המישקים ועל
 שר האופים ויתן אתם בכשבור
 בירת שר הטבחים

והוא כד שביע ארני ארית קלי
 וקרית ושכניה ללבושיה לותי
 וערק ונפק לשוקא ושכניה
 ללבושיה לותה עד דעל רבונת
 לבתיה וכלילת עימיו
 נפתגמיא האילין למיכר יע
 לותי עבדא עבראה דאיתתא
 לנא לחיבא בני ויהוה כד ארמית
 קלי וקרית ושכניה ללבושיה
 לותי וערק לשוקא ויהוה כד שמע ריבונת
 יתפתגמיא איתתיה וכלילת עימיה למיכר
 נפתגמיא האילין עבד לי עבדך ותקף רובו
 וכל ריבונת דיוסף יתיה ויהי בבית
 אסירי אתרא דאסירי מלכא אסורין ויהוה
 תמן בבית אסירי ויהוה מימרא ד' בסעדיה
 דיוסף ונגד ליה חיסדא ויהביה לחד
 בעיני רבבית אסירי ויהב רבבית אסירי
 בידא דיוסף יתכל אסירי די בבית אסירי
 וית כל דעבדין תמן מכמריה הוה מתעבדי
 לית רבבית אסירי הוית כל סורחן בידו
 כדמימרא ד' בסעדיה ודהוה עבד יוסף
 מצלה ויהוה בתר פתגמיא האירין
 סרחו שקיא דכל בא דמצרים ונחתומא
 לריבונתון לכל בא דמצרים ורגו פרעה
 על תרין רבבונתו על רב שקי ועל רב
 סרחמי ויהב יתהון כמטרות בית רבב קטולא
 יתעצו אסככילי סחיסו ויהי ענין צדור

הנה
 כנס

ואיזהו האדם... משקה מלך מצרים... ויהי ענין צדור

והיה פניו קרובים שלם לפניו והצדיק לפרדים ותבנה כוחו ומערכת רוחיה מרהקת
פניו בפעמיון ונעט כדמצי קוק חומר נרבעה לפי שהיו עם שנת טעמיהם שפחה חלום והעלמה
פרדונו חרעו ומי קהרים בעומי מרנס שאלין בעצמו מי עימי קס עמור בגאון חרמני וכפון
מענה הכתה קוק מלך טימק מלח עמורה וחין טרע חורם לפרעה סותרים היו חורם חבל

ותבלענה השבלים הדקות אה
שבעה השבלים הבריאות והמלאו
וייקץ פרעה והנה חלום ויהי עבד
ותפעם רוחו וישלחו ויקרא את כל
חרטמי מצרים ואת כל חכמיה
ויספר פרעה להם את חלמו ואין
פותר אותם לפרעה וידבר שר
המשקים את פרעה לאמר את
חטאי אני מזכיר היום פרעה קצף
על עבדיו ויתן אתי במשמר בית
שר הטבחים אתי ואת שר
האפים ונחלמה חלום בלילה
אהד אני והוא איש בפתרון חלמו
חלמו וישם אתנו נער עברי עבד
לשר הטבחים ונספר לו ופתר
לנו את חלמתינו איש בחלמו פ
פרו ויהי כאשר פתר לטבן חיה
אתי השיב על בני ואתו תלה
וישלח פרעה ויקרא את יוסף
ויראהו מן הבור ויגלהו ויחלה

ויקץ
שליח
וחנה
חלום
ויכא
יחשבו
ויעמד
לפני
ארו
ובלעא שבריא לקיהא ית
שבע שבליא פטימרתה
ימליתא ואיתער פרעה והא
חילמא: והוה בצפר
וגטופא רוחיה ושלחוקרא
יתכלחר שיביצרים ויתכל
חכיכהא ואשתעי פרעה
להון יתחלמיה ולית דפשר
יתהון לפרעה: ומריל תב
שקי עם פרעה למיכר ית
סורחני אנא מדבר יומא דין פרעה חינו
על עבדוהי ויהב יתי במטר אבית רב
קטוליא יתיוית רב נחתומי: וחלמנא
חלמא בליליא חד אנא והוא גבר
כפושון חלמיה חלמנא: ותמן עמני
עוליס עברי עבדא לרב קטוליא ו
ואייטת עינא ליה ופשר לנא ית חלמנא
גבר בחלמיה פשר: והוה כמא דפשר
לנא בן הוה יתי אתיב על שיכושי ויתיה
עלב: ושלר פרעה וקרא ית יוסף ו
וארהטוהי בן בית אסירי וספר ושב

פרעה עלחקה קוק נבגם לחוטו עח היה לו
קור רוב שברו שחז חומר טבע כנור הרע מולד שבע כנור חלה קוצר חיש כפתרון חלמו
חלום קרמי עתקן סופרד נולדומה ט גר עדי חרום הטשים שאין טוכתק שלמיה
מזכיר בגאון טיון נער שועה וחין לחני לגולה עברי חת לשון חינו מכיר עכד כרע היה
בעמס מצדיק שאין עדי יק ולא לכת עדי שדים חיש כחלמו לב החטם והרוב לענינו
השיב על בני מקרא קב הוה מי המשיב לפי שאין צריך לפרס מה שיכמי שפדו להשיב
הוא פרעה וכן דרך מקראות הקדים שלמי ששלנו לעבורהן סודמין הנכדי פרעה החמור

אין זה שפחה חלום והעלמה פרדונו חרעו ומי קהרים בעומי מרנס שאלין בעצמו מי עימי קס עמור בגאון חרמני וכפון מענה הכתה קוק מלך טימק מלח עמורה וחין טרע חורם לפרעה סותרים היו חורם חבל

אין זה שפחה חלום והעלמה פרדונו חרעו ומי קהרים בעומי מרנס שאלין בעצמו מי עימי קס עמור בגאון חרמני וכפון מענה הכתה קוק מלך טימק מלח עמורה וחין טרע חורם לפרעה סותרים היו חורם חבל

עשרת יקית שדמת קדים וזקות שדמת דקרים קדר ישדפת סתו ותרין בתרל שרפית סתו ובעמס בוס וק
בבקר טעמם וחרת טעמם חלום יא ותתפנס חחו טעמם נחיה עליו את פרי עתה בפניו לפרעה
ועל סתו את יתחוק שלמה את פתחיה ויהי שפחה חלום והעלמה פרדונו חרעו ומי קהרים בעומי מרנס שאלין בעצמו מי עימי קס עמור בגאון חרמני וכפון מענה הכתה קוק מלך טימק מלח עמורה וחין טרע חורם לפרעה סותרים היו חורם חבל

טבעשם ושבעשם כלן חיינן לא טבעו אשר נטהתם לבעשם לפי שהדבר מוזמן סמו אפרה לו כקוף
 ועל השנה החלום יושכח להשבעה היא פתרון הכלשה ולחידנה השבעה שרדון ולחידנה טכאן שרדו
 נכון מוזמן בשבעשם הקוטר נחמד הגיד לפרעה לפי שהיה קמוך וכשבעשם נרעב נחמד היתה
 פרעה לפי שהיה מופגג הדבר נחוק ונפול צו לשון מיתה וחמש סתג ויזרון וכן וחמושים חרב לחול

ויאמר יוסף אל פרעה הלום פרעה
 אחד הוא את אשר האלהים עשה
 הגיד לפרעה יטבע פרת הפנת שבע
 יעשה פנה וישבע השבליס הטבת
 הנה חלום אחד הוא
 הרקות והרעות העלות
 שבע שנים הנה וישבע
 הרקות יחד פנתה הדיסיהו
 רעב הוא הדם אשר
 עשה אלהים אשר האלהים
 עשה הראה את פרעה הנה שבע
 שבע גדול ככל אר
 צרים וקמו שבע שני רעב אריון
 ונשכה כל השבע בארץ מצרים
 וכלה הרעב את הארץ ואל ארץ
 השבע בארץ מצרי הרעב ההוא
 אחריכן כי כבד הוא באר ועל
 השנות החלום אל פרעה פיניסני
 נכון הדבר מעסה אלהים ונכמה
 האלהים לעשתו ויעתה יד
 פרעה איש נכון וחכם וישיתדיע
 ארין מצרים יעשה פרעה ויפקד
 נקדים על הארץ וחכיש את ארץ
 מצרים בשבע שני השבע ויקבצו
 את כל אכל השנים הטבות הבאת
 האלה ויצברו ברתת יד פרעה
 אכל בערים ושכרו והיה האכל

ואמר יוסף לפרעה
 חלמא דפרעה הדר הוא ידע
 עתיד למעבד הויל פרעה
 שבע תרחא טבתא שבע
 שפן אינון ושבע שבליא טבת
 הוא ויו
 דסליק
 שני כפנא הוא פיתגא דמלא
 דיו עתיד למעבד אחו לפרעה והוא
 שניא אתין שבעא רבא ככל
 דמצרים ויזבין שבע שני
 ויחנשי שבעא כפנא דכ
 וישיצי כפנא יתעבא רעב
 שבעא בארעא כיו קדם כפ
 בתר כן ארית תקיף הוא יחדא
 חלמא לפרעה תרתין זימנין ארית תקיף
 פיתגא כן קדם ומוחי למעבדיהו
 ובען שני פרעה גבר כובלתן ורבים
 וימנינה על ארעא דמצרים יעבד פרעה
 וימני כהנין על ארעא ויזרון יה אר
 דמצרים בשבע שני שבעא ויכניסין ת
 כל עיבור שניא טבתא דאיהו ארין
 ויזרון עיבורא תרות יד מהיבני פרעה
 עיבורא בקרויא ויזרון ויזרון עיבורא
 סוכרוק דת
 טעמו כלל יק כיתה וחולסו כלל חולסו חלב עשמו נמטה כפן ונקוד קמן תחבני פנתה צרות

ד
 5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45
 50
 55
 60
 65
 70
 75
 80
 85
 90
 95
 100

את דקדיש ושם ירבא וכלה מעפיה וכלה אתמיה קבות וכלה אתכסו את מעם האלהים צום כונמן הדבר
 מעם האלהים כיהיתה נסבה מעם האלהים לעשתו חסום ופמקד האלהים לעשתו ואזיכר לעשתו והיה
 כן שוקר אע עד דברו לעשתו כולא יכלו לעשתו במיד וכלבב לעשתו יראה ד כפמקד כלש בצם יסגול ואכול
 יד ופנה מלה וסועתה ירא פרעה איש נכון ירא ויעלבים וישפון ירא אבות אבות וזמותו

ויס האלף הנמנח כזה והנמנח כזו
הנמנח כזה והנמנח כזה
הנמנח כזה והנמנח כזה
הנמנח כזה והנמנח כזה

וכמו חתמו והיה החומר הצביר כזה
וכן שמו הנמנח כמותי המעמד
טעון וחדש לבקש חיים טעון וחדש
ענין כמותי משק כזה וחדש

אלה המלך
ותעמדה
לפניו
אלה המלך
ותעמדה
לפניו
אלה המלך
ותעמדה
לפניו

לפקדון לארץ לה
תדין בארץ לה
ברעב וייטב
ובעני כל עני
עבדיו הנביא
אלהים בן יואם
אחרי הנביא
ואת הנביא
על הנביא
וכן הנביא
אל יוקם
ארץ נביא
טבעתו מעל ידו
יוסקה נביא
נביא נביא
לפניו אמר
מצרים

ויס האלף הנמנח כזה והנמנח כזה

אלה המלך
ותעמדה
לפניו
אלה המלך
ותעמדה
לפניו
אלה המלך
ותעמדה
לפניו

אלה המלך
ותעמדה
לפניו
אלה המלך
ותעמדה
לפניו
אלה המלך
ותעמדה
לפניו

אלה המלך ותעמדה לפניו
אלה המלך ותעמדה לפניו
אלה המלך ותעמדה לפניו
אלה המלך ותעמדה לפניו

Handwritten text in a narrow column along the right edge of the page.

לפניו של משה ואלה
היו שמות בני ישראל
שנולדו למשה ולמרים
במצרים

שם יוסף ושלמה
היו יוסף ושלמה
בני ישראל שנולדו
למשה ולמרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

במצרים
במצרים
במצרים
במצרים

ואלה שמות ימי חג המועדות אשר יקראו עליהם
 ואלה ימי חג המועדות אשר יקראו עליהם
 ואלה ימי חג המועדות אשר יקראו עליהם

כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו
 לחם ולמה נמות נגיד כי אנחנו כספים
 ויאמר יוסף הבודקניכם ואתנה לכם
 בניקניכם אם אפס כסף ויביאו את
 מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם
 בפסחים ובמקנה הצאן ובניקנה הנקני
 ובחמרים וינהלם בלחם בכלי מקנה
 בשנה ההוא ויהיה השנה הרעוא
 ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
 לא נכחד נא ארצנו כי עשית לנו חסד
 ויבא יוסף ויבדקם ויאמר להם לא אפס
 לפני ארצנו בלתי אסויהנו ואדמתנו
 לכם עבדות לעשר שנים אם אנהנו גם
 אדמתנו קנה לנו ואת אדמתנו
 בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדי
 לפרעה והקן רעה ונהיה ורא נמיתה
 ורא נמיתה לא תשם ויקן יוסף ארץ
 בני ארץ מישע לפרעה כי מכרו
 מצרים איש שדהו כדוק עלהם
 ורעב ותהו הארץ לפרעה

ויאמר יוסף לאמר הבה לנו לחם
 ולמה נמות נגיד כי אנחנו כספים
 ויאמר יוסף הבודקניכם ואתנה לכם
 בניקניכם אם אפס כסף ויביאו את
 מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם
 בפסחים ובמקנה הצאן ובניקנה הנקני
 ובחמרים וינהלם בלחם בכלי מקנה
 בשנה ההוא ויהיה השנה הרעוא
 ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
 לא נכחד נא ארצנו כי עשית לנו חסד
 ויבא יוסף ויבדקם ויאמר להם לא אפס
 לפני ארצנו בלתי אסויהנו ואדמתנו
 לכם עבדות לעשר שנים אם אנהנו גם
 אדמתנו קנה לנו ואת אדמתנו
 בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדי
 לפרעה והקן רעה ונהיה ורא נמיתה
 ורא נמיתה לא תשם ויקן יוסף ארץ
 בני ארץ מישע לפרעה כי מכרו
 מצרים איש שדהו כדוק עלהם
 ורעב ותהו הארץ לפרעה

ויאמר יוסף לאמר הבה לנו לחם
 ולמה נמות נגיד כי אנחנו כספים
 ויאמר יוסף הבודקניכם ואתנה לכם
 בניקניכם אם אפס כסף ויביאו את
 מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם
 בפסחים ובמקנה הצאן ובניקנה הנקני
 ובחמרים וינהלם בלחם בכלי מקנה
 בשנה ההוא ויהיה השנה הרעוא
 ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
 לא נכחד נא ארצנו כי עשית לנו חסד
 ויבא יוסף ויבדקם ויאמר להם לא אפס
 לפני ארצנו בלתי אסויהנו ואדמתנו
 לכם עבדות לעשר שנים אם אנהנו גם
 אדמתנו קנה לנו ואת אדמתנו
 בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדי
 לפרעה והקן רעה ונהיה ורא נמיתה
 ורא נמיתה לא תשם ויקן יוסף ארץ
 בני ארץ מישע לפרעה כי מכרו
 מצרים איש שדהו כדוק עלהם
 ורעב ותהו הארץ לפרעה

ויאמר יוסף לאמר הבה לנו לחם
 ולמה נמות נגיד כי אנחנו כספים
 ויאמר יוסף הבודקניכם ואתנה לכם
 בניקניכם אם אפס כסף ויביאו את
 מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם
 בפסחים ובמקנה הצאן ובניקנה הנקני
 ובחמרים וינהלם בלחם בכלי מקנה
 בשנה ההוא ויהיה השנה הרעוא
 ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו
 לא נכחד נא ארצנו כי עשית לנו חסד
 ויבא יוסף ויבדקם ויאמר להם לא אפס
 לפני ארצנו בלתי אסויהנו ואדמתנו
 לכם עבדות לעשר שנים אם אנהנו גם
 אדמתנו קנה לנו ואת אדמתנו
 בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדי
 לפרעה והקן רעה ונהיה ורא נמיתה
 ורא נמיתה לא תשם ויקן יוסף ארץ
 בני ארץ מישע לפרעה כי מכרו
 מצרים איש שדהו כדוק עלהם
 ורעב ותהו הארץ לפרעה

קדמו את בני ישראל ואל הנותר בבשר ובלחם
 לא יחזו את יבולת והאדמה השאה שממה
 תשם תשם הארץ כשלאה חזקו ה
 ערדם ג' חם וכן כתוב בסדר ויש
 ויהי חסד יוסף והאדמה לא תשם והאדמה
 תשם תשם הארץ כשלאה חזקו ה
 ערדם ג' חם וכן כתוב בסדר ויש

והוא נשאל עליו ויש לו חלק בזה
 וכל זה נשאל עליו ויש לו חלק בזה
 וכל זה נשאל עליו ויש לו חלק בזה

ואת העם העביר אתו לערים מקצה
 גבול מצרים ועד קצה הדרך אדמת
 הכהנים לא קנה כל חלק לכהנים
 מאת פרעה ואכלו את חקם ארץ
 נתן להם פרעה עלבון לא כבדו
 את אדניהם ויאמר יוסף אל העם
 הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם
 לפרעה האלכס ירע וזרעתם את
 האדמה והיה בתבואה ונחרתם
 חמישית לפרעה וארבעה ידות
 יהיה לכם לזרע השדה ולא תכלת
 זרעכם ויאמר בני ישראל בעיני
 פרעה והינינו עבדים לפרעה וישטן
 אתה יוסף לרק יעזר היום רחם
 על אדמת מצרים לפרעה לחמש
 רק אדמת הכהנים לנדם לא היתה
 לפרעה וישב ישראל בארץ
 מצרים בגרזן גשון ויאמר בן
 ישראל וירבו מאד בני ישראל

וישאלו את פרעה ויאמר יוסף
 כסוף תדוס כסף או יעדרו עמלי
 לחוד ארבע כומדיא לא קנה
 אררה ולקח לכומדיא כן קדם
 פרעה ואכלו את חלקם וישטן
 להן פרעה עלבון לא כבדו
 ארעהו ויאמר יוסף לפרעה
 הא קניתי את בני ישראל ואת
 ארצם לפרעה הא אלכס כר
 וישאלו את פרעה ויאמר יוסף
 כסף לא ימצא ארץ מצרים
 וישאלו את פרעה ויאמר יוסף
 כסף לא ימצא ארץ מצרים
 וישאלו את פרעה ויאמר יוסף
 כסף לא ימצא ארץ מצרים

וכרתי
 להנביות
 שלום
 בדיית
 עולם
 יהיה
 אירוס
 יתעלה
 ירדו
 אותה
 תתן
 את
 בקדשי
 ברוכה
 ויהיה
 נשכני
 יגלה
 יהיה
 להם
 יאמר
 ריב
 יהיה
 יגלה
 יהיה

וישאלו את פרעה ויאמר יוסף
 כסף לא ימצא ארץ מצרים
 וישאלו את פרעה ויאמר יוסף
 כסף לא ימצא ארץ מצרים

וישאלו את פרעה ויאמר יוסף
 כסף לא ימצא ארץ מצרים

וישאלו את פרעה ויאמר יוסף
 כסף לא ימצא ארץ מצרים

לשם אלהים יתברך
לשם אלהים יתברך
לשם אלהים יתברך
לשם אלהים יתברך



והוא
ועל בארעה
ובצרים שבע

והוא ועל בארעה
ובצרים שבע
עשרה שנים יהיו יומי יעקב שני
היה מאה וארבעין ושבע שנים
וקריבו יובי ישראל לממתוק
לכריה ליוסף ואמר ליה אם
בען אשכחית ררניין בעינך
שו בען ירך תהוה ירכי ותעבו
עמי טיבו וקשוט לא בען
תקבריני במצרים ואשכח

יעקב בארץ מצרים
שבע עשרה שנה ויהי
ימי יעקב שנים חמשים שבע
שנים וארבעים ומאת שנה ויקרבו
ימי ישראל לכייה ויקרא לבנו ליוסף
ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך
עייט נא ירך תחת ירכי ותשית עמי
חכד ואמת אל נא תקברני במצרים
ושכבת עם אבתי ונשאנה למצרים
וקברתני בקברתך ואמר אנכי
אעשה כדברך ואמר השבעה
ליו ושבע לו וישתחו ישראל על
ראש הכמה פ' ויהי אררי
הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה
אכיר הלה ויקח את שני בניו עמו
את מנשה ואת אפרים

עם אבהתי ותטייניני במצרים ותקבר
בקברתהון ואמר אנה אעבד בפיתגור
ואכיר קיים לי וקיים ליה וכגיד ישראל
רישע רבא והיה בתל פתגמיא האידן
יאמר ליוסף הא אבוק מרע ודברי יתרון
בנהו עמה יתכנשה ויתאפרים

חסד ג' עם המרס קוח הכר שהחיה שחינו מצבה לשלם שכר גמולו שם דקברת מצרים
לע שקוט להיות נפסם בעם ואין מרה חונה ערוך חן לה בעד גדול מחילתו שני יסו למצרים
ג' ארסם אפרטין מן השכחן כך ערערים יין הנעגרים דברי וכתב להימצי חשקה שני וכתב
עם חכמה וחן זו חוכמה חכמה נחלת המקדים שיש עיך בתחרכי והשכח ערערי סוף לחת
ואכסם חטה ורהר רשחט ממנצי וקנדרג ועד מצין כד מקום נשן שככה עם החטת קנה
הנייער ועד קרטה בינו שככ נוד עם וג' וישתחו ישרה הנעח בעיניו קניל ליה עג
המיה הקר עמו נע הקטיר מסין חמו שהכנה ערעה מרז שורט שלחלה בלתי נחמז
קרטה נע הקירה מטר עמה וחין כה רשע שהרי יוסף מרד הוח ועל ששכה בין הנשם והה קח עמו
כדן ייחמר עסקה מן המניע ורה חידש מקות ורה זה מקרא קר' וכן קיד המקחוק קרנחם
על נשכדו לעשרהם ארעין קנדר' ויה חתהם היה רגל לעב יעקב כדגמור וכשחמז יוסף
טל' נשן קר' חת' חת' חכו נחצרים והגד לו ויקח חרשט עמו עמה כה שיש עק עב חמו

יוסף חוסי ויספר שהם שקים וילד ליוסף ארבעים וקברו ב...
ליוסף חוסי ויספר שהם שקים וילד ליוסף ארבעים וקברו ב...
ליוסף חוסי ויספר שהם שקים וילד ליוסף ארבעים וקברו ב...

כנסה משני הנשמי וחרקה גם ולא הולכתה כי...
 עלגנה עלי חכל דע שעל טי ההכ קברה...
 דרך גם רצח וחלש קנה וטבה ומקשר בחלש עליהם שטן קהל...
 סבר לפעלהך טוס יא ואכזבם לגטם וחנק לודגג עברי חרץ כדוכח דעם כי ממריאת עמי בקדומו

הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם
 נא אלי ואברכם ויעיני ישראל כבדו
 מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו
 וישק להם ויחבק להם ויאמר ישראל
 אלי יוסף ראה פניך לא פללתי והנה
 הראה אתי אלהים גם אתזרעך
 ויוצא יוסף אתם מעם ברביו וישתחו
 לאפיו ארצה ויקח יוסף את שניהם
 את אפרים בימינו משמאל ישראל
 ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל
 ויגש אליו וישלח ישראל את ימיו
 וישת על ראש אפרים והוא הצעיר
 ויזת שמאלו על ראש בנימין
 שכל אהידיו כי מנשה הבכור
 ויברך את יוסף ויאמר האלהים
 אשר התהלכו אבתי לפניו אברכם
 ויצרך האלהים הרעה אתי בני עוריי עד
 היום הזה

אינן דיהב ליי הכא ואמר
 קריבין כען לותי ואיברכין
 ועיני ישראל יקרן מספן לא
 יכל למהוי וקריב יתהון לותיה
 ונשיק להון ונפיק להון וואמר ישראל ליוסף
 מהוי אפך לא כבדית והא אחוי נתי אף ית
 בנדי ואפיק יוסף יתהון מן קדמיה וסגיד ע
 אפיה על ארעא ודבר יוסף יתתרו והון
 אפרים בימינו משמאלא דישראל ו
 מנשה בשמאליה בימינו דישראל וקר
 לותיה ואוישט ישראל ית ימינה ושוי ע
 רישא דאפרים והוא זעיר אות שמאליה
 על רישא דמנשה אהכמינו לידוהי ארי
 מנשה בוכרא ובריק ית יוסף ואמר אלהא
 דפלהו אבהתי קדמיהו אברכם ויצחק י
 דון יתי מידי איתני עד יומא הרגון

אט שהיה טוס
 קצב עה דוקן חורבנה מחהקה חחרת כדחמדינו
 כדוכ ורע בניה דמסיך דנגח מיכביכה וירחי שחל חרע יוסף כידס לכרכם ונתלהק
 שבינה מינו עני עיה דין ידכעם נחחב לנחמ מחתים ויהו וכונו ממשה ויאמר מי אתי ממדינת
 יחולא שחינך דחויין לבדיכה כזה קדחה לו שער חירוסין ונענה וכרש יוסף דחמי על הזרע וצחה
 כוח הקדש ועמל וכרכם ויחמד קחם על לוי חסדים וזהו שחמ הכת ונבני הנבלה לחתהם קחם על מלו
 כלו ונבני הנבלה דחמי עניק כבש כל חתים עב שלחם על דו עשהו לנ תלדי לנ מלחמ לבי לחס
 מחסנה שחרה פטר עדי פיל לבי נשון מחסנה כמוקדתי ענה עשי כילת ויוצח יוסף חרש לחס
 עיפקם הוציחם יוסף מינע כדכו שליש קבנה לשכס זה לניון וזה לשמל לממוך ידיו עליהם ולעדם
 וישרח לחייו חרנה שחזר לחסודו מלכת חכוי ניקח יוסף חרש עהם חר חתים כימינו משמאל ישרא
 הנה לך יחר חכדו ימינו כנגד שמל חכדו והיה מיטין כשכר שיהח קכטר מואין לסבך

” ” ” ” ” ”

הלוי שנתן ידו להשתדל שכל שנתן וימור לו מלקח החלטה בחלו חכמי עורך חרת
הגשמים ומוטה ויהיה ויעלה לך סנים הלוא ששבר וזכר וזמן שכן קבע אונטר כדס לנף שהמס מבסיס
שליש וירחך ידחבי והמה משל רחש טו ונתוסה בלדו לחק כי כזוה הכבי חמישן לשפת נמה
חלדת כזוה הכבי ידענו שזה הכבי וגם הוא יהיה דים פי שרד גבעון נטור ממנו שהקכה

ושבירה
את
בשמחה
ירוח
אליהך
ללכת
בדרכיו
לשכך
קדויו
לעזתיו
למשפטיו
מגדלותיו
כל אבא דברק יתי מכל בישא
יברך ית עולימא ויתקרי ברון
ישמי ושום אבהתי אבהתם
ויצחק ובנוני ימא יקגון בגובני
אינישא על ארעא וחוא יוסף
ארישוו אבוהי יד ימיניה על
וישא דאפרים ובתי
בעניוה וסעדא ידא דא ביהו
לא עינאה יתה מעל רישיה
דאפרים לאנחתה על רישא
דמנשה ויאמר יוסף לאבוהי
לאבן אבא ארידיון בונרא
שו יבינד על רישיה וסר י
אבוהי ואביר ידענא בריו יענא אף הוא
יהו לעם ואף הוא יסגו וברם אחוהו יענא
יסגי מיניה ובריו בנין בונרא הוא בך ינדך
ישראל למימר ישויד יע כאפרים וכמנשה
ושמי יתאפרים קדם מנשה ואמר ישראל
קלסא הא אנאכיתו יהו בונרא דים
בסעד יכון וייתב יתכון לארעא דאנהתבו
יבא ויהבית לך הודך דר

המלאך הגאל אתי מכל דעיבורך את
הנעדים ויקרא בהם שמי ושם אבותי
אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ
וידא יוסף כי ישות אביו יד ימינו על
ראש אפרים וירע בעינו ויתנך יד
אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים
על ראש מנשה ויאמר יוסף אל
אביו לאכן אבי כזוה הכבי שם
ימינד על ראשו וימאן אביו ויאמר
ידעתי בני ידעתי וגם הוא יהיה לעם
וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן
יגדל מפניו וזרעו יהיה כלא הגוים
ויברכס ביום ההוא לאמור בן יבון
ישראל לאמר ישלך אל הים
כאפרים וכמנשה וישם אתאפרים
לפני מנשה ויאמר ישראל אל
יוסף הנה אנכי כות והיה אלהים
עניבס והשיב אתכם אל ארץ
אבותיכם ואני נתתי לך שכם אח

כ"ט
כ"ח
כ"ז
כ"ו
כ"ה
כ"ד
כ"ג
כ"ב
כ"א
כ"ז
כ"ח
כ"ט
כ"א
כ"ב
כ"ג
כ"ד
כ"ה
כ"ו
כ"ז
כ"ח
כ"ט
כ"א
כ"ב
כ"ג
כ"ד
כ"ה
כ"ו
כ"ז
כ"ח
כ"ט

שפרד שפרד ירו ורונס חמו הקען גדל ממנו
שפרד ירשע נכח ממנו אעח נר חרם וילמד רורה נשגא וצני יתה
חלק הגיים בכל העלם וירמדה ככת שיש וסמו שינימו כמה בלעטון וירח בשמי חילון כך
ערך ישרא הכה נכד רבתי כדרם וירח חיס לכוני סינד גהים טחתיס וכמנשה וישת
חתיס ככדתי לכתשי שתי חרתי עבדלי וכחוכרה שיתו וחט נתתי לך שם חרד ענא חידך
שכם כעטו שרתה עורה נדחך בקדוה גס שטרי נך נתנה שרת ככה וחיוזו והיא שכם אנה
וחרעזו ווסל אנה העי חרתי כיו בשם שם ח עליהך שם ממס ורק חרתיך יתרה
חך עליהך כחכמי וכחתי חרתי ששן וכוונתי חרתי שרקנו כל סכנוי חתם לקווינו

לא חקשבת ואמשי וגברתי
אלהים ונתתי לך את חסדי וקבלתי עליך את
החשבון אשר חשבתי עליך ואת חסדי אשר
חשבתי עליך ואת חסדי אשר חשבתי עליך

באורח חיים... וכו'... וכו'... וכו'...

דרך שפיץ עלי ארח הנשר יקב
הוט ויפל רכב אהור לישועיה
הייתי יהוה גד גדוד יגורנו
והוא יגד עקב כאשר
שבנה להמונה הוא יתן מעדניו לך
נפתלי אילה שלחה הנתי
אכרי שפר

בהורונו... וכו'... וכו'... וכו'...

ברא דיתכחד ויהי סביב
דן אמתית תרמי על עממי
וכרתי תתקף בפלשתאי כר
הויכ וישרי על אירא ופננ
כמי על שנילא קטל עב
משרית פרויטתאי פרשיינים
גלאין יער סוכיא דהתיכני
ויכרתי ויעינין לא דודקה
לפידהנד סברותי תוספתא
דבית גד משרית מוויקין פד
יעברו ויתירינא קדם אחיהן
לדרבא וכוונכין סע אין יתובון
לוד עהון דאשר טבא א
הוא ברציא בתפניו מילכין נפת
בארצא טבא יתמי יעביה אהינת
תה מיכדא פריייהון מודן וכו' עיליהון

באורח חיים... וכו'... וכו'... וכו'...



